WEEKBLAD

4 frank per nummer.

ROBBEDOES

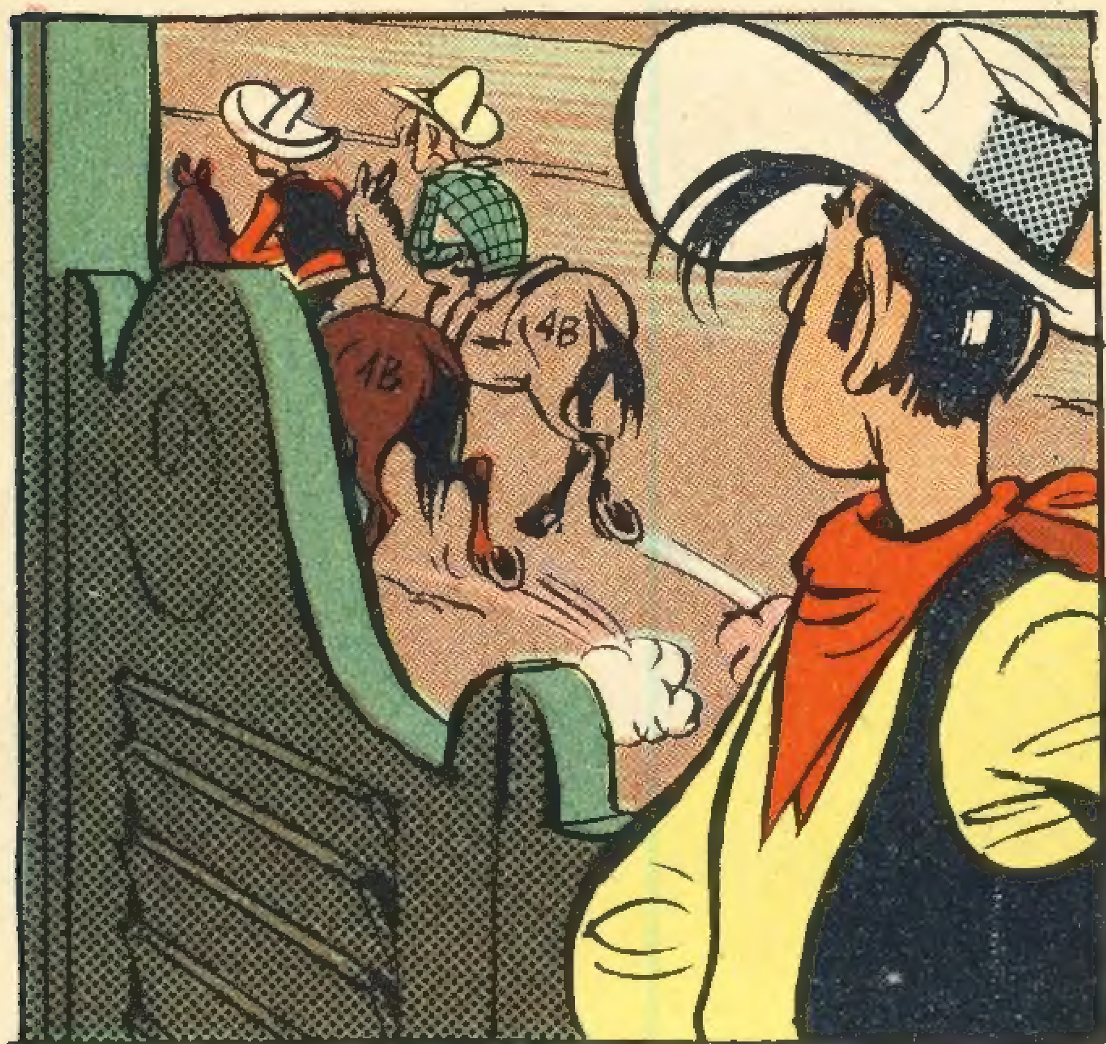
12e JAARGANG. — Nr. 526. — 27 APRIL 1950. — 24 BLZ.

JACK DE REUS KAN IEDER OGENBLIK BINNENKOMEN... DUS EEN WHISKY? STERK?
WAT ZOU IK IN DIT HOL MOETEN GEBRUIKEN ?..
HOE ? STERK !.. ZEG EENS ! DENK JE DAT IK HIER BINNENKOM OM EEN GLAASJE LIMONADE TE DRINKEN ?!
JUIST ! DAT MOET IK HEBBEN ! EEN GLAASJE LIMONADE !
EEN LIM... LIMONAADJE !..
HA HA HA HA HA HA HA HA !
DIE IS GOED !
HA ! HA ! HA !
HAHA ! HIER KINDJE HANG DIT VOOR, JE ZOU KUNNEN MORSEN ! HA ! HA ! HA !
HA! HA! HA! HA! HA! HO! HA! HA!
BABY
HA!HA! HA! HA!
HAHA ! IS HET ZO PLEZIERIG ? ZIE JE DEZE STER ?
BABY
... DAN WEET JE OOK, DAT JE EEN MAN DER WET NIET ONGESTRAFT VOOR DE GEK MAG HOUDEN !..
!?
HIER... VOOR JE STRAF ZUL JE DIT DOEKJE OPETEN !.. SMAKELIJK...
MAAR....
VOORUIT !
HOHO ! DAT WIL IK WEL EENS ZIEN !
HA! HA!
DAT NOEM IK EEN GRAP!
HA HA
HA HA HA
HO HIHI HA
HA HIHI HI
HIK HA HA

12

LUCKY LUKE

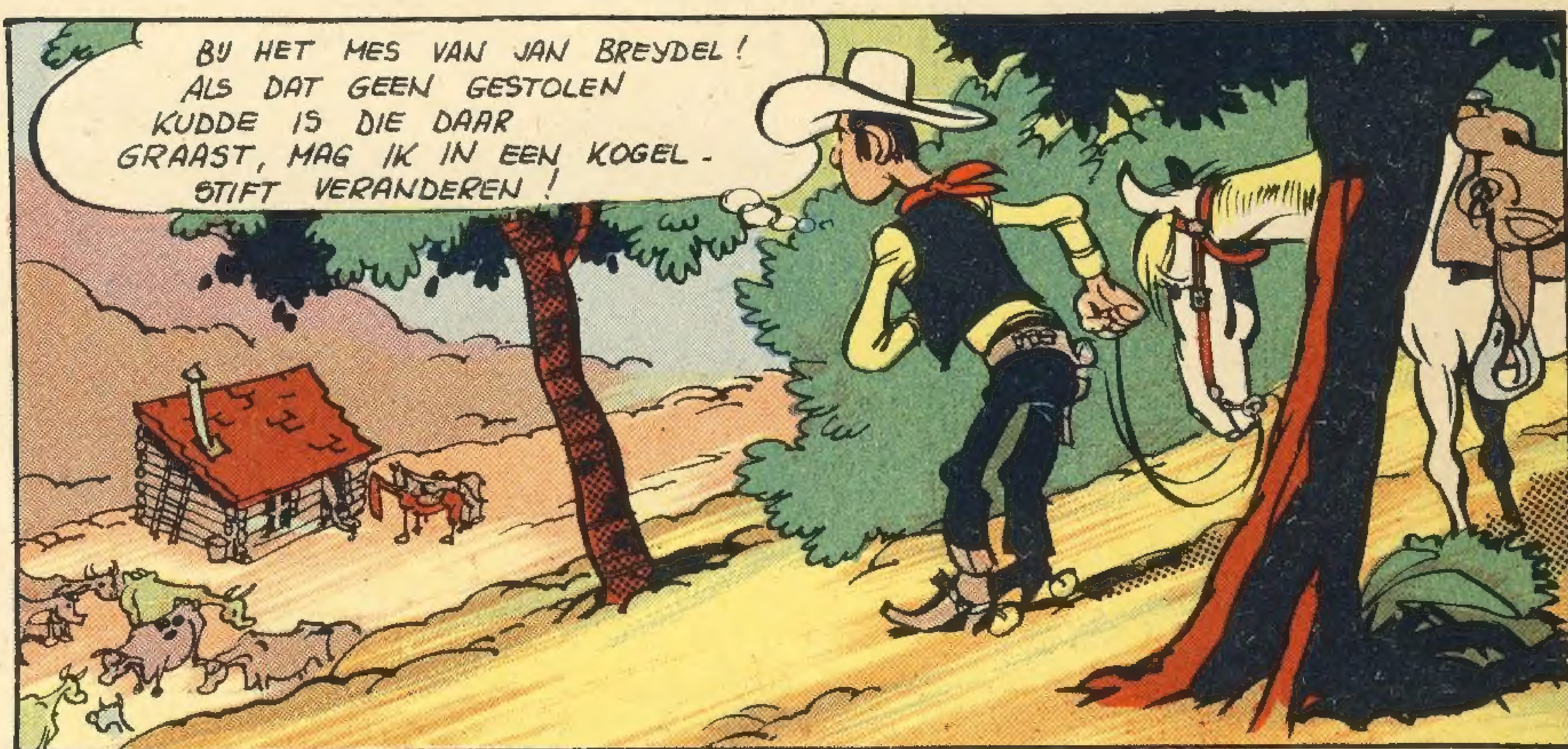
LUCKY LUKE PROBEERT ER ACHTER TE KOMEN, WIE HET VEE VAN RANCH 3 GESTOLEN HEEFT. MAAR ZO EENVOUDIG GAAT HET NIET...

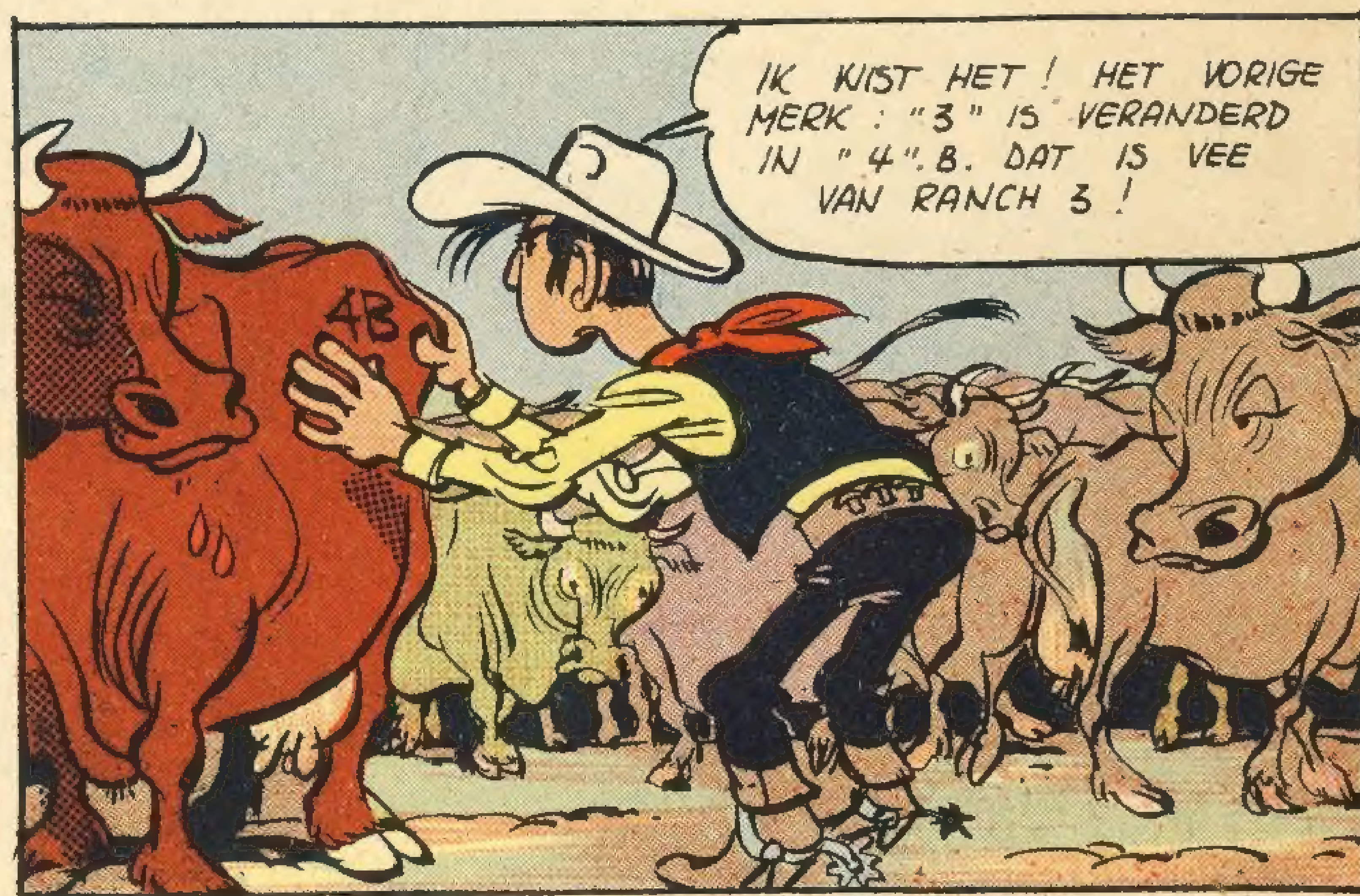

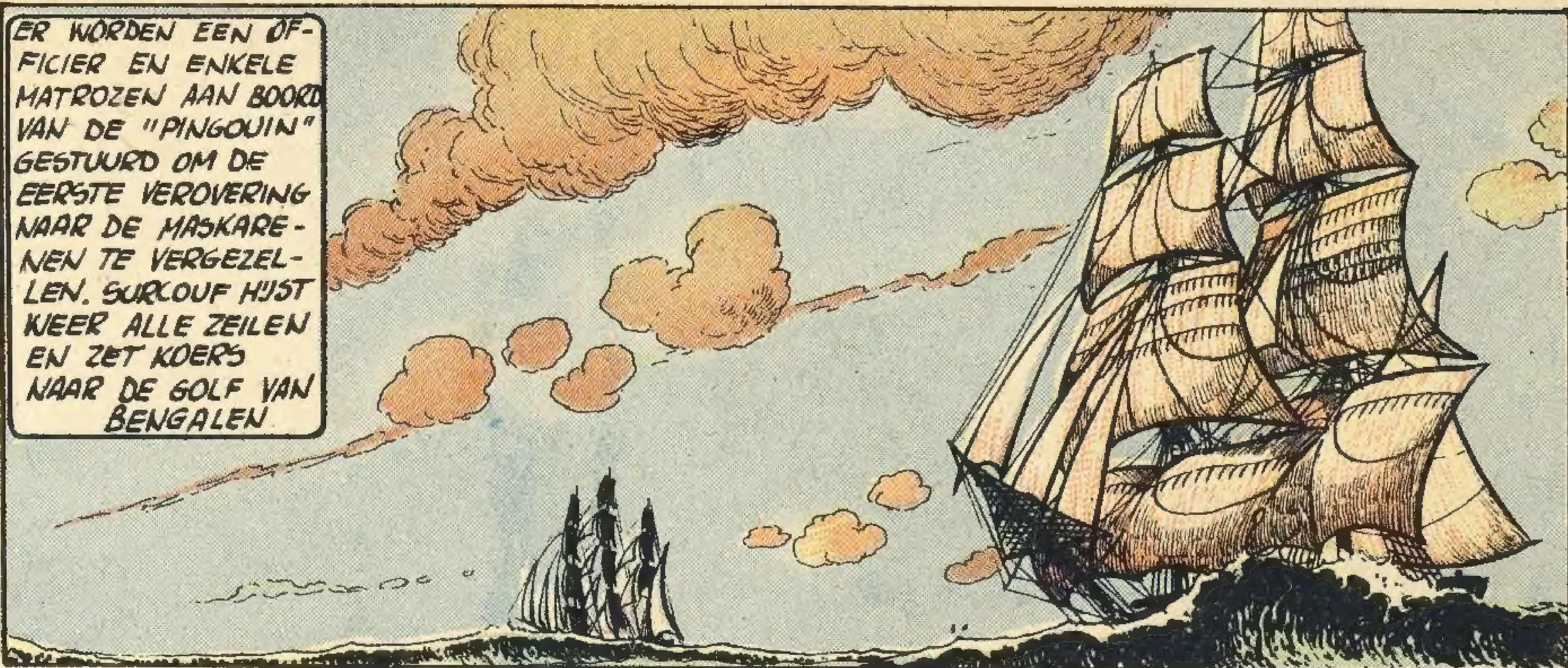

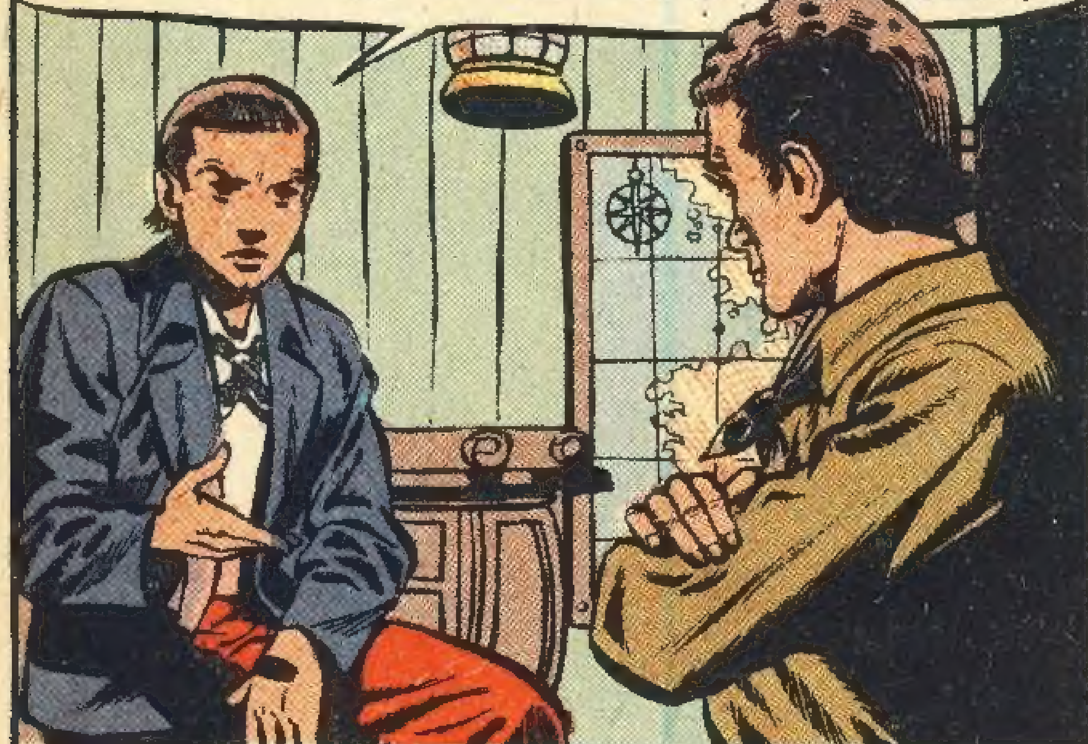

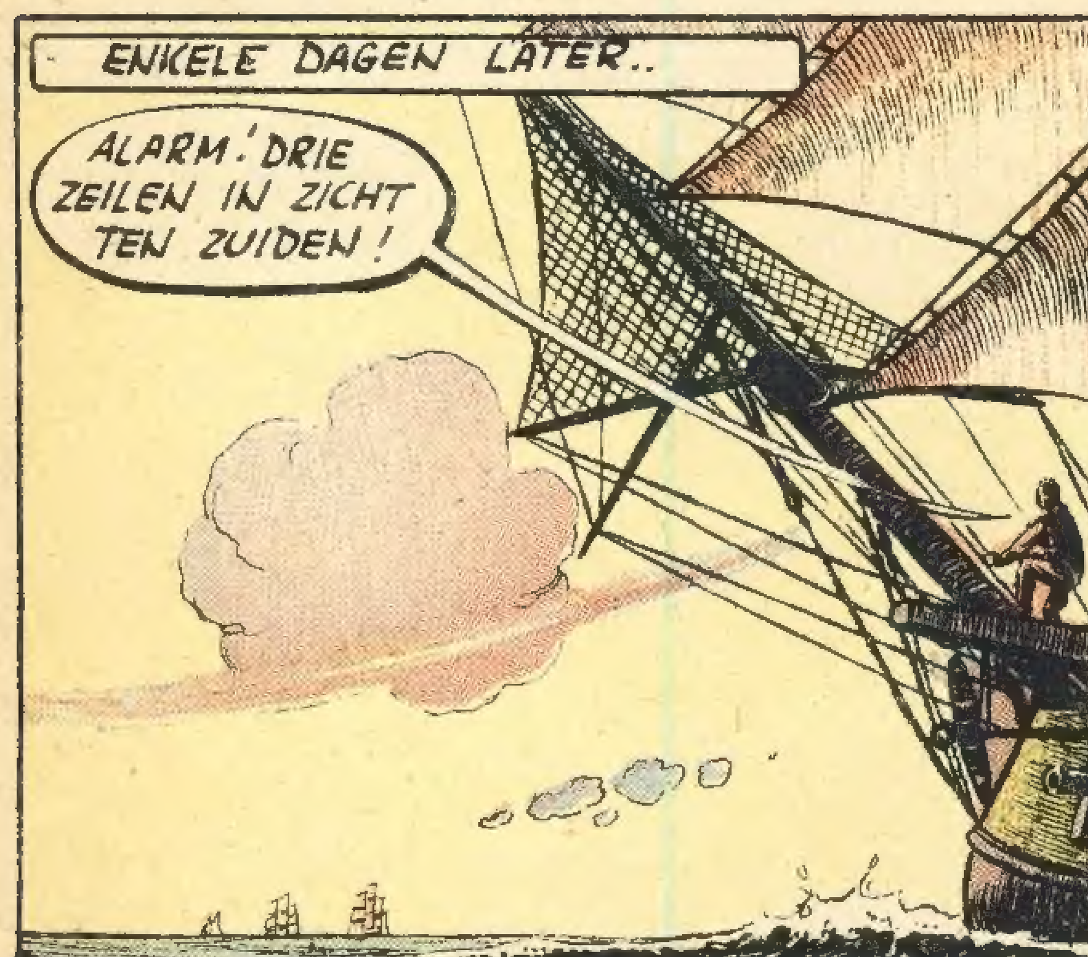
SURCOUF DE KAPERSKONING

SURCOUF HEEFT ZOPAS EEN ENGELS SCHIP TOT OVERGAVE GEDWONGEN. DE BUITGEMAAKTE LEVENSMIDDELEN WIL HIJ NAAR DE MASKARENEN STUREN.

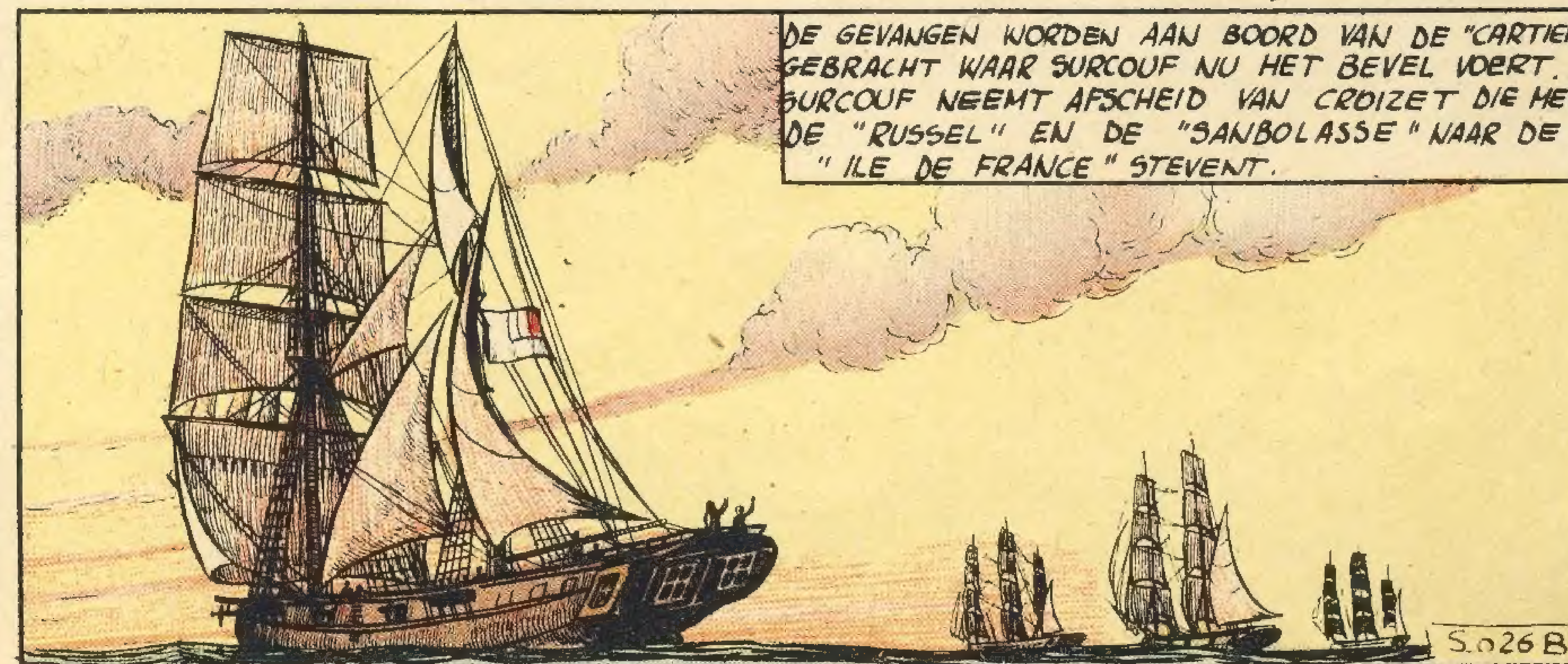

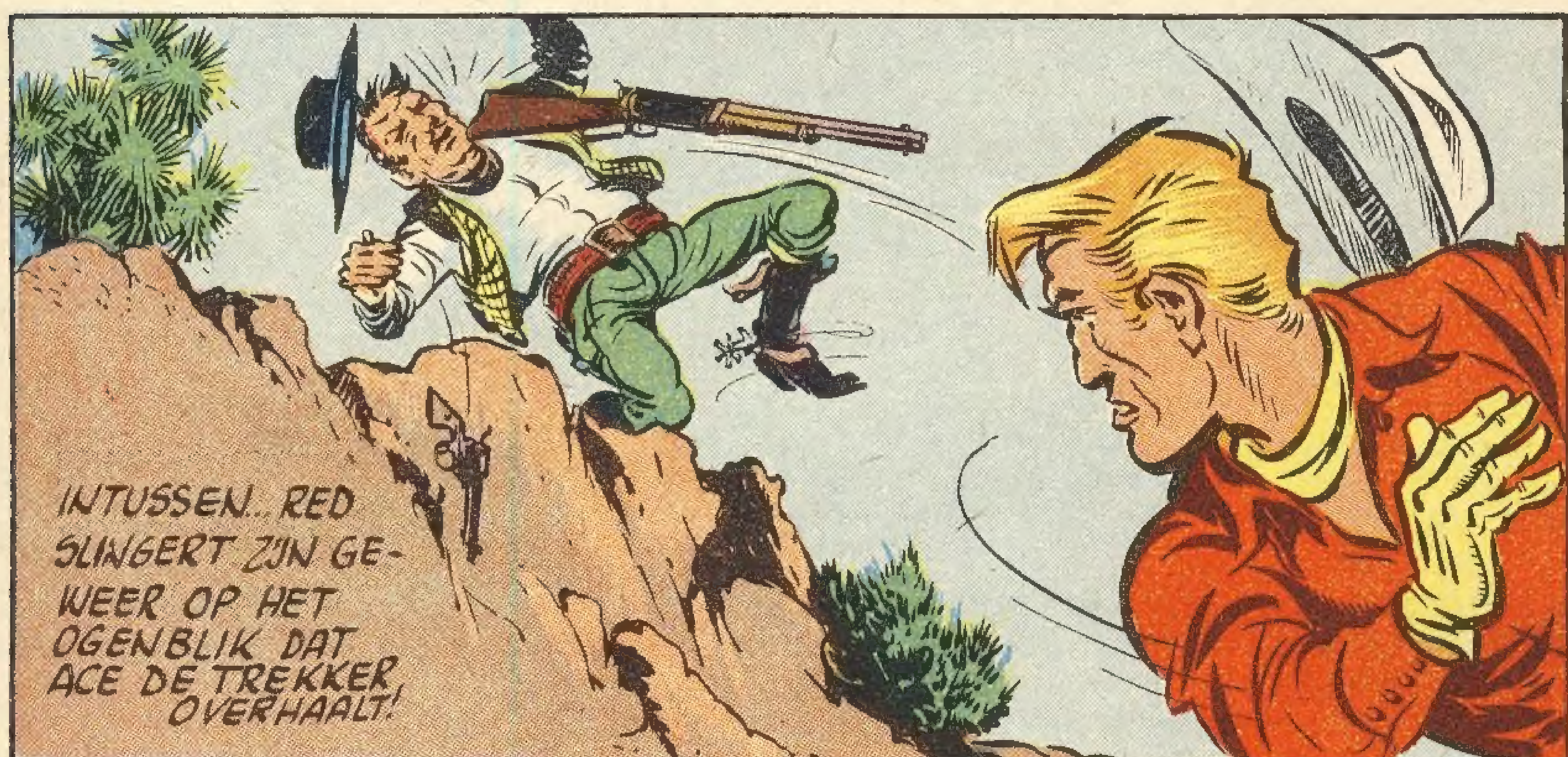

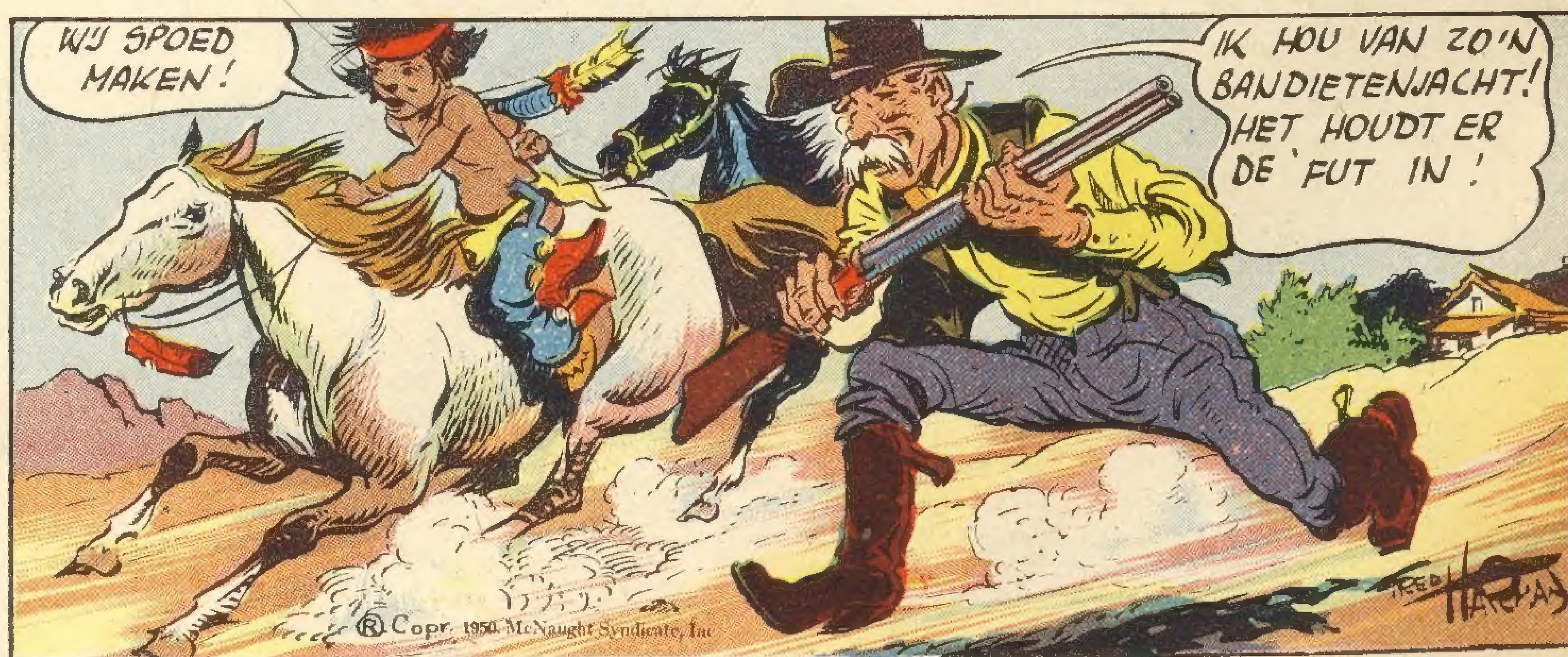

Wie heeft Amerika ontdekt ?

Robbedoes heeft besloten, dat Piet Kwabbernoot geen enkele rakker, die ons om inlichtingen komt vragen, nog mag te woord staan. Stel je voor, gisteren vertelde hij aan een Robbedoesrakker dat Columbus Amerika ontdekt had!

't Is misschien Kwabbernoots schuld niet, dat hij nooit heeft horen spreken over de dappere Vikings of Noormannen, die als eerste Europeanen Amerika's kust bereikten. Maar al onze Robbedoesvrienden moeten weten, dat er in Noord-Amerika sporen gevonden zijn van een Viking-kolonie. Over IJsland en Groenland bereikten de Vikings de westkust van Amerika, onder leiding van Leif Eriksson, meer dan vier eeuwen voor Columbus!

— En de bewijzen ? vraagt P. K.

Wel, Robbedoes kan er twee aanhalen : het eerste is een typisch Vikingergraf, dat ontdekt werd te Beardmore, bij het Ontario-meer, op de grens van Canada en de Verenigde Staten. Het tweede is een Noorse runensteen, die te Kensington, nabij de Hudsonbaai, in Canada ontdekt werd. Verder wordt in Oud-Noorse sagen dikwijls op deze ontdekkingstochten gezinspeeld, waarvan de eerste waarschijnlijk reeds omstreeks de negende eeuw plaats hadden.

Op het einde van de Middeleeuwen begon men zich sterk voor ontdekkingstochten te interesseren. Men dacht, dat tussen de Westkust van Europa en de Oostkust van Azië alleen een oceaan lag met een paar eilanden. Columbus, die probeerde in westelijke richting Indië te bereiken, landde op 12 October 1492 op het eiland Watling. Hij dacht, dat hij een Aziatisch eiland ontdekt had. In werkelijkheid bevond hij zich tussen Cuba en Zuid-Florida...

Hij was dus in Amerika terechtgekomen zonder het zelf te willen. Maar « ontdekt » was Amerika al veel vroeger, wat Kwabbernoot er ook van denken mag !

DE RODE VLEUGEL en de Maleise Kris

KORTE SAMENVATTING. — In zijn strijd met de Maleise Kris heeft de Grote Baas van de Rode Vleugel zich met zijn jongens en nieuwe helpers naar het binnenland van Borneo begeven. Op een avond raakt het kamp in de war door een overstroming, die alles dreigt te verzwelgen. Met grote moeite kunnen ze hun balen en kisten redden, maar drie mannen zijn in de stroming verdwenen.

Er waren drie prauwen verdwenen en, na het verlies van de mannen, was dat de ergste ramp.

Tegen tien uur in de morgen riep de Grote Baas al zijn mannen samen en sprak hen toe :

— We mogen niet vergeten, dat de lui van de Maleise Kris achter ons aan zitten en natuurlijk van de gelegenheid gebruik zullen maken, nu enkele van onze mannen van de troep zijn afgescheiden. Als onze drie vrienden door de stroming meegesleept zijn, moeten we hen natuurlijk stroomafwaarts zoeken. In ieder geval, het beste punt, waar we samen kunnen komen, is het dorp der Kelabieten. We moeten ons dus de rivier laten afdrijven tot aan het dorp en intussen de oevers afzoeken.

» Joe, jij zult de expeditie leiden. Je kunt de drie H's meenemen, Tounar en een van z'n mannen. Dan zijn jullie met zessen en sterk genoeg om je te verdedigen. Wij zijn dan ook nog talrijk genoeg om een eventuele aanval van de Maleise Kris af te slaan...

Joe en zijn mannen vertrokken, zogauw ze de nodige uitrustingsstukken bij elkaar gekregen hadden. Ze dachten in twee dagen het Kelabietendorp te bereiken. Daarna zouden ze vijf of zes dagen nodig hebben om stroomopwaarts weer naar het kamp te roeien.

De Grote Baas had trouwens een afspraak met hen gemaakt :

— Als jullie over tien dagen niet terug zijn, zakken we zelf de rivier af om jullie te zoeken. Laten we elkaar rendez-vous geven in het dorp der Kelabieten.

Het wachten duurde lang voor de Grote Baas. Ondanks zijn koelbloedigheid was hij diep onder de indruk van Jans verdwijning. Het maakte hem nog wanhopiger, dat hij niet met de expeditie meekon, maar in het kamp machteloos moest achterblijven, er verveeld met z'n duimen zitten spelen en uitkijken in de jungle, of de Maleise Kris geen overval probeerde. En dat, terwijl enkelen van zijn mannen ergens in de jungle

— ᴊ —

misschien doodsangsten uitstonden, voor hun leven vochten... misschien niet eens meer leefden !...

De negende dag riep Karel vanaf de heuvel :

— Daar zijn ze ! Ze komen de rivier opgeroeid !

De Grote Baas sprong uit zijn tent. Sinds Joe met zijn troepje vertrokken was, had hij altijd met zijn verrekijker aan zijn hals rondgelopen. Hij tuurde zorgvuldig naar het zwarte puntje op de rivier en liet dan met een zucht zijn verrekijker zakken. Henry draaide zich naar hem.

— Hebben ze hen gevonden ?

— Niets ! Geen enkele van de verdwenen kameraden zijn bij hen.

Joe bracht inderdaad slecht nieuws.

— We hebben niets of niemand gevonden. Geen spoor van een prauw, geen spoor van landing aan een van beide oevers. De Maleise Kris heeft het dorp der Kelabieten in brand gestoken en er blijven slechts enkele vrouwen over. Alle krijgers zijn vermoord !

— Het is verschrikkelijk ! En dat heeft de Maleise Kris gedaan ? Ben je zeker, dat de Maleise Kris het gedaan heeft ?

— Heel zeker, baas.

De Grote Baas trok zich terug in zijn tent en liet zich een uur lang niet zien. Niemand wist, wat hij daar binnen deed.

Toen hij weer naar buiten kwam, somde hij kort alle voorzorgsmaatregelen op, die moesten getroffen worden, en kondigde aan, dat ze de volgende dag het kamp zouden opbreken, om verder naar de Rarawakbergen te trekken.

— We moeten het werk voortzetten, waarvoor Jan, Noer en Tan gestorven zijn.

Eerst die dag voelden alle mannen, dat hun kameraden werkelijk dood waren. Eerst die dag gaf de Grote Baas alle hoop op, om hen nog ooit terug te vinden...

Jan zag de dragers, die ondanks hun zware last, druk praatten.

HOOFDSTUK XXVI

DE MOORDENDE BOOM

TOEN Jan voelde, dat de stroming de prauwen begon mee te slepen, was hij een ogenblik ten prooi aan een panische angst. Hij had alle pakken, die hij vinden kon, in drie prauwen geladen, en nu voelde hij, dat ze hem zouden ontsnappen !

Het water bleef meedogenloos stijgen. Hij voelde de stuwing van het water aan zijn benen en z'n lendenen rukken. Zo dadelijk zou hij zelf ook meegesleurd worden ! Hij bond de prauwen aan elkaar en bond dan de laatste prauw met een touw aan een boom. Dan klom hij in het bootje.

Op hetzelfde ogenblik rees een schim voor hem op. Hij riep :

— Kom gauw ! We zullen met ons tweeën nog werk genoeg hebben, om de prauwen te redden.

De stroming werd van minuut tot minuut sterker. Jan zag, hoe de tweede schuit heftig schommelde onder het gewicht van de man. Hij hoorde een fluisterstem en begreep, dat hij met een der Chinezen te doen had.

— Ze zullen wegdrijven !

— Laat maar drijven ! Als we eenmaal op weg zijn, zullen we ze wel besturen en morgen roeien we de rivier weer op.

De prauwen schoten al over de rivier. Jan greep een pagaai vast en trachtte te sturen. Hij ontweek een rotsklip, werd vastgegrepen door een stroming en toen hij de toestand weer meester werd, bevond hij zich midden op de watervlakte. De stroming stuwde de prauw vooruit.

De ruk was zo hevig, dat Jan's prauw losgerukt werd van de andere. Jan draaide z'n hoofd om en zag, dat de Chinees uit alle macht pagaaide, om hem in te halen. De derde prauw was verdwenen...

Die nachtelijke tocht op de Troesan, die met zijn ontketend geweld over zijn oevers stroomde en in de wouden bruiste, was gewoon fantastisch. Af en toe werd de kleine prauw door de grillige stroom gegrepen en heen en weer geslingerd en gedraaid. Maar telkens wist Jan haar met enkele roeislagen weer recht te leggen en dan schoot het vaartuigje weer vooruit.

Tussenbeide, als hij even een rustig ogenblikje had, keek hij eens achterom. De Chinees bleef hem trouw volgen.

Twee of drie keer moest Jan een wanhopige manœuvre uitvoeren om de reusachtige boomstammen te ontwijken, die van de oevers waren losgerukt en door de Troesan werden meegesleurd.

Heel het angstwekkend geweld van het water was losgebroken. De rivier donderde tegen de rotsen, sleurde grote brokken aarde van de oever los, ontwortelde reusachtige boababs

en wierp ze middenin de kokende golven.

Plots snerpte een gehuil door de nacht, dat het gebruis van de rivier overstemde. Jan klemde z'n tanden op elkaar en dacht :

— De stroomversnellingen ! Als we ons laten meesleuren, worden we te pletter gegooid.

Het gegrom van de vloed zwol aan van seconde tot seconde. Jan omklemde met verdubbelde kracht zijn pagaai en begon het vaartuigje naar de oever te roeien. Hij zwoegde, zoals hij nog nooit gezwoegd had. Hij voelde, dat hij in die enkele minuten zijn leven zou redden of... verliezen.

Verderop stroomopwaarts, stortte de Troesan zich in een rotsachtige vernauwing, schuimde tegen de harde wanden, liep te pletter op de klippen, brak en verpletterde de meegesleurde boomstammen, kolkte en bruiste, sloeg wild over de oevers en deed zelfs rotsblokken de diepte inplonsen.

Jan ging als een dolleman met zijn pagaai tekeer. Voor hem hoorde hij het naderend geweld... en toen voelde hij plots, hoe de stroming verzwakte. Hij was in een rustige watervlakte terechtgekomen en bemerkte, dat het bootje veel sneller en gelijkmatiger naar de oever gleed. Hij draaide zijn hoofd om en in de halve duisternis kon hij de Chinees zien, die glimlachte.

Samen roeiden ze verder, tot ze de oever bereikten. Toen Jan in een kleine inham voet aan land zette, loosde hij een zucht van opluchting en genot.

— Pas op, krokodillen, mompelde de Chinees.

Nauwelijks ontsnapt aan de gevaren van de rivier, stonden ze nu tegenover de gevaren van de wildernis !

— Laten we vuur maken, stelde de Chinees voor.

Jan dacht een ogenblik na en schudde dan z'n hoofd.

— Nee, beste kerel, dat is onmogelijk ! Als de lui van de Maleise Kris de expeditie volgen, kunnen we niet ver van hen vandaan zijn. Dat vuurtje zou hen maar aanlokken en met ons tweeën tegen heel de bende, zou het vlug met ons gedaan zijn !

Het beste wat ze doen konden en de beste manier om zich te beschermen was tenslotte, in de prauwen in de kleine inham blijven. Daar konden de krokodillen hen niet bereiken en de slangen leverden er ook niet zo'n groot gevaar op. Alleen als er boven hen in de takken hingen, die zich op hen konden laten vallen, zou er van die kant gevaar dreigen.

Jan vroeg zich af, of slangen in het donker konden zien. Hij dacht van niet. Er bestond dus veel kans, dat ze tot tegen de morgen niet zouden bestoord worden.

Intussen begon hij erg van de kou te lijden. Hij zat te beven en te klappertanden en vreesde, dat hij zich een erge koorts op de hals gehaald had.

« Ik zou moeten te weten komen, wat er in de pakken ligt, die ik in de boot gestapeld heb, dacht hij. Ik zal maar hopen, dat het iets nuttigs is. »

In de kleine baai, waar de prauwen lagen, hoefden ze niet bang te zijn voor krokodillen. Het was een soort kleine vallei, waarin een bergbeekje stroomde. Het water van de rivier was ver het land ingedrongen en reikte zelfs tot aan de voet van een heuvel. Dat was het land, dat Jan die nacht onder zijn voeten gevoeld had. De bedding van de stroom was alleen te onderscheiden door de bomen, die er langs stonden.

Het eerste, wat Jan deed, was zich bezighouden met de balen en kisten, die gered waren. In een van de kisten vonden ze droge kleren, waar ze onmiddellijk een stel van aantrokken, zodat ze nu van het hoofd tot de voeten in het droge staken.

In een andere vonden ze geneesen verbandmiddelen. Andere pakken bevatten mondvoorraad.

Tan was de eerste om de hachelijkheid van hun positie te beseffen.

— We hebben geen enkel wapen.

Inderdaad, ze hadden alleen de lange do[illegible] Jan in zijn gordel droeg.

— Dat is niet erg, zei Jan. We zullen de rivier oproeien, tot we de expeditie bereiken. We zullen geen wapens nodig hebben.

Misschien probeerde hij zijn eigen onrust te sussen. In ieder geval, die opmerking gaf hen nieuwe moed.

— We zouden de tocht kunnen maken langs de oever, zei Jan. Ik denk, dat we dan over twee, drie dagen de expeditie zullen bereiken.

Ze praatten over « de expeditie bereiken », alsof er niets veranderd was en alle mannen nog samen waren zoals vroeger, in alle orde en rust. Ze wisten niets van wat er gebeurd was. Ze wisten niet, dat de expeditie in de overhaaste, dolle vlucht voor 't wassende water, zich langs de oevers verspreid had.

Ze deden de pakken en kisten weer dicht en maakten zich klaar om te vertrekken.

Plots bleef de Chinees star en onbeweeglijk staan en deed een teken, om stil te zijn. Jan luisterde en keek.

Ja... er was geen twijfel mogelijk ! Een vrij grote groep mensen was niet ver daarvandaan. Jan en Tan hoorden bijlslagen en niet lang daarna stemmen. Ze spraken pidgin. Jan zag de Chinees bleek worden. Deze boog zich naar zijn kameraad toe en fluisterde :

— De Maleise Kris ! Ze komen !...

Jan wierp een vlugge blik rond zich. Op enkele passen van hem stonden enkele lage struiken. Hij gaf Tan een teken.

— We zullen de prauwen daarheen duwen en ons plat op de bodem leggen.

Enkele minuten lang werkten ze met koortsige haast, spanden al hun krachten in en zwoegden voor hun leven. Het gerucht naderde.

De eerste prauw verdween tussen de struiken... dan de tweede... dan Tan. Tenslotte kroop ook Jan in het struikgewas, hopend, dat er geen slangen zaten, en liet de muur van takken achter zich dichtslaan.

Ze bevonden zich nu in een groene gevangenis, die hen aan alle blikken onttrok.

Intussen was het lawaai zeer dicht genaderd. Aangezien de jungle hier niet meer zo dicht was, hoorden ze geen gehak meer, maar het gepraat der dragers werd steeds luider en luidruchtiger. Jan probeerde niet hen te zien, want hij wist, dat het minste gebaar, dat hij maken zou, opgemerkt zou kunnen worden door die mannen, die gewend waren aan het leven in de wildernis.

Door een opening in het gebladerte vlak voor zijn gezicht, zag hij plots de karavaan van de Maleise Kris te voorschijn komen.

Gelukkig waren ze tamelijk ver van de inham, waar de twee prauwen geland waren. Anders hadden ze de sporen kunnen zien, die Jan en de Chinees bij hun landing gemaakt hadden. Maar ze waren halverwege de helling van de heuvel en marcheerden evenwijdig met de rivier. Zonder zelfs zijn hoofd ervoor te bewegen, zag Jan de inboorlingen, die de voorwacht vormden en met hakmessen een weg baanden. Dan volgden de dragers, die ondanks hun zware last druk praatten. En tenslotte een groepje blanken.

Jan telde er een stuk of vijftien. Er waren ook nog andere gewapende mannen, inboorlingen van de Molukken, dacht Jan. Waarschijnlijk waren het mannen, die dienst gedaan hadden op de piratenschepen van de Maleise Kris en nu naar Borneo gekomen waren als persoonlijke lijfwacht van de leider.

Bijna een uur lang keken de twee mannen de troep na. Tenslotte verdwenen ze in de verte en Jan kon de Chinees ondervragen :

— Heb je gehoord, waarover ze praatten ?

— Nee, ik heb alleen gehoord, wat de blanken zeiden.

— Praatten ze over ons ?

— Ja, ze zeiden, dat er op de andere oever ook een troep is en dat ze op een heel, heel grote troep wachten. Dan zullen ze de Grote Baas de pas afsnijden. Zo zal de expeditie helemaal omsingeld zijn en kunnen ze ons allemaal vermoorden.

Jan dacht een ogenblik na. Die inlichtingen waren uiterst kostbaar, maar hoe zou hij de Grote Baas op de hoogte brengen ? Er kon nu geen sprake meer zijn van de rivier op te varen. Ze zouden de troep van de Maleise Kris moeten voorbijsteken op minder dan een geweerschot afstand. Als ze dat probeerden, was het met hen allebei gedaan.

Aan de andere kant dacht Jan, dat hij misschien nog meer nieuws zou kunnen te weten komen. Onder bescherming van de nacht kon hij misschien door het kamp van de Maleise Kris trekken, om zo de Grote Baas te bereiken. Dat was trouwens de enige oplossing. In de jungle kun je kijken, zonder zelf gezien te worden.

Hij legde de Chinees zijn plan uit en deze was het met hem eens. Ze zochten in de pakken de meest onontbeerlijke dingen bij elkaar, sneden elk een zak, die ze op hun rug knoopten.

(Wordt vervolgd.)

DE PATROELJE der Adelaren

EEN PAAR UUR VAN ANGSTIG WACHTEN GAAN VOORBIJ. EINDELIJK WORDT DE ZIEKE RUSTIGER EN BLIJKT VOLLEDIG BUITEN GEVAAR

MAAR DAT ALLES BEVALT NAHU'S JALOERSE TOVENAAR MAAR HALF. ONGEMERKT SLUIPT HIJ ACHTER DE STRUIKEN.

INTUSSEN ZIJN KAPITEIN CONWAY EN ZIJN HELPERS DE PLAATS GENADERD, WAAR ADELAAR BIJNA HET LEVEN LIET

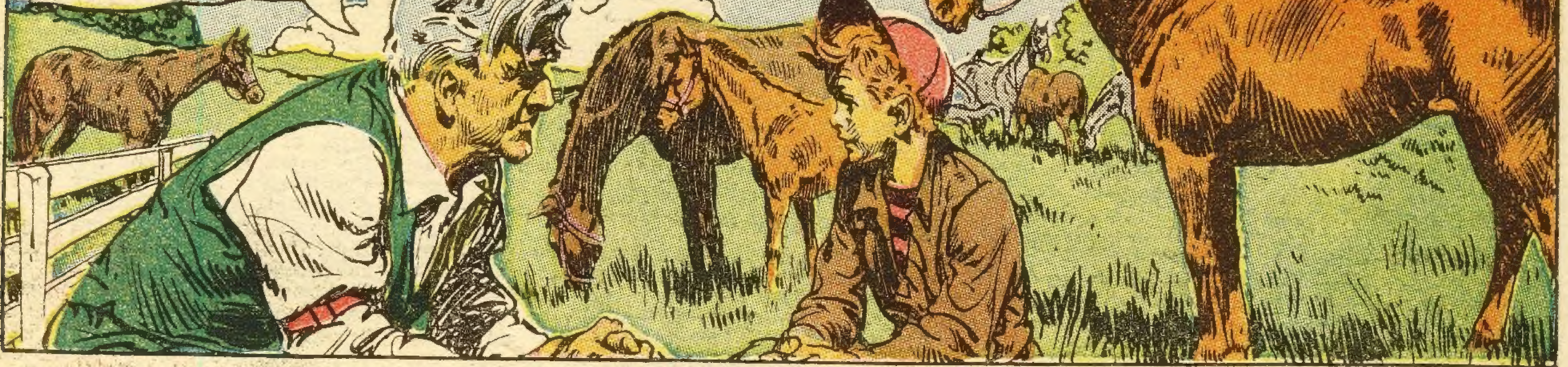

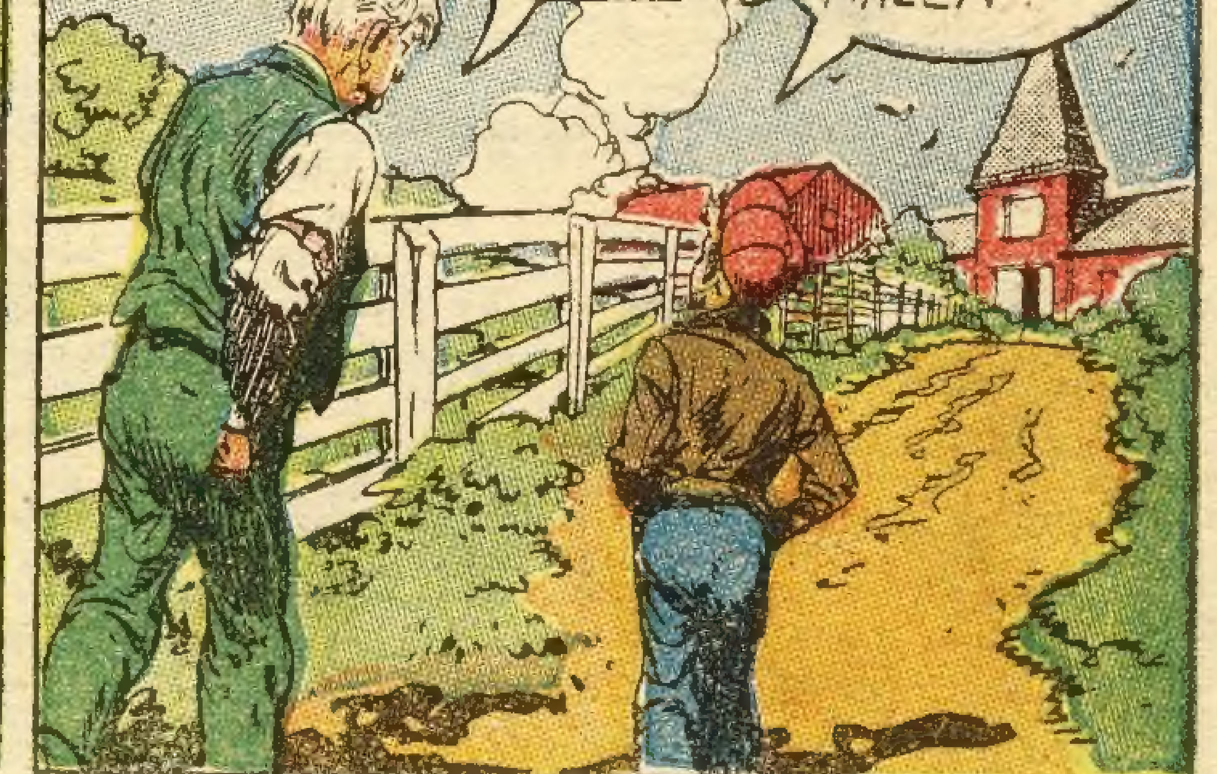
RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

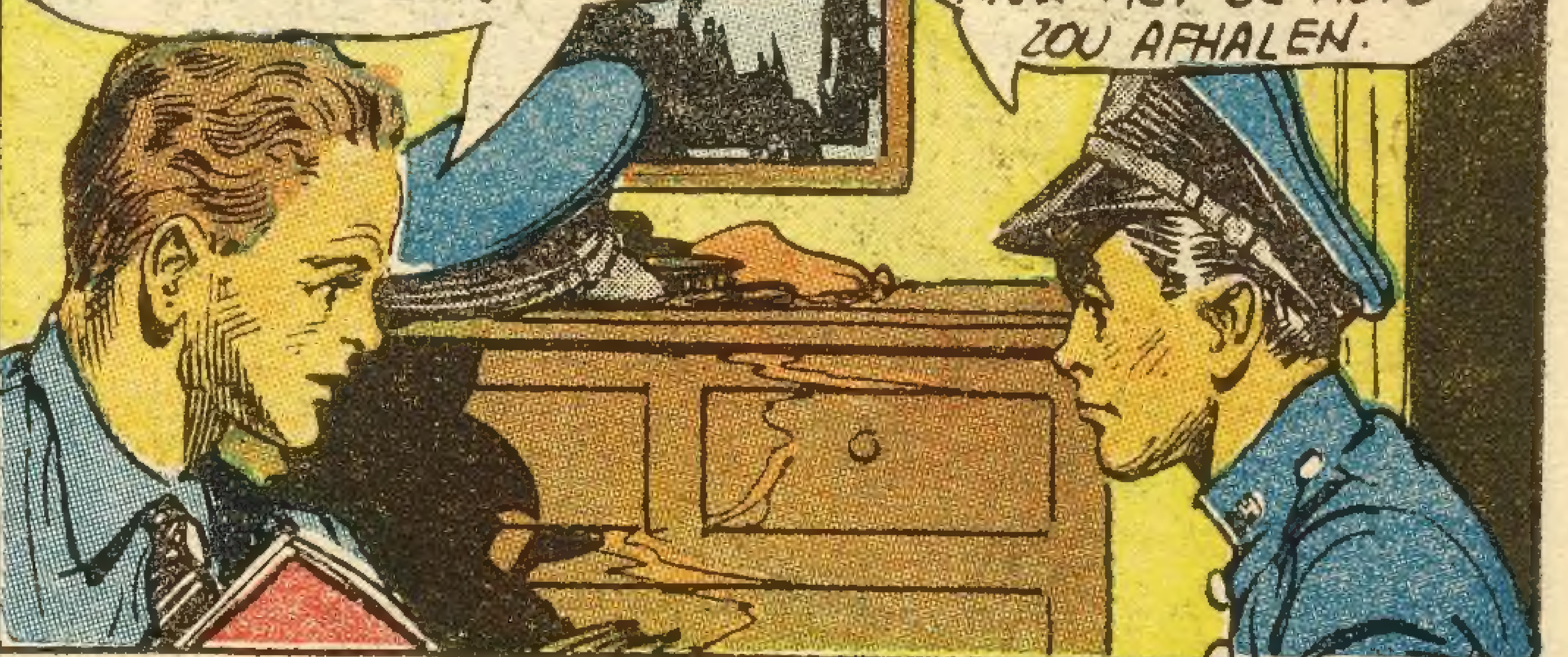

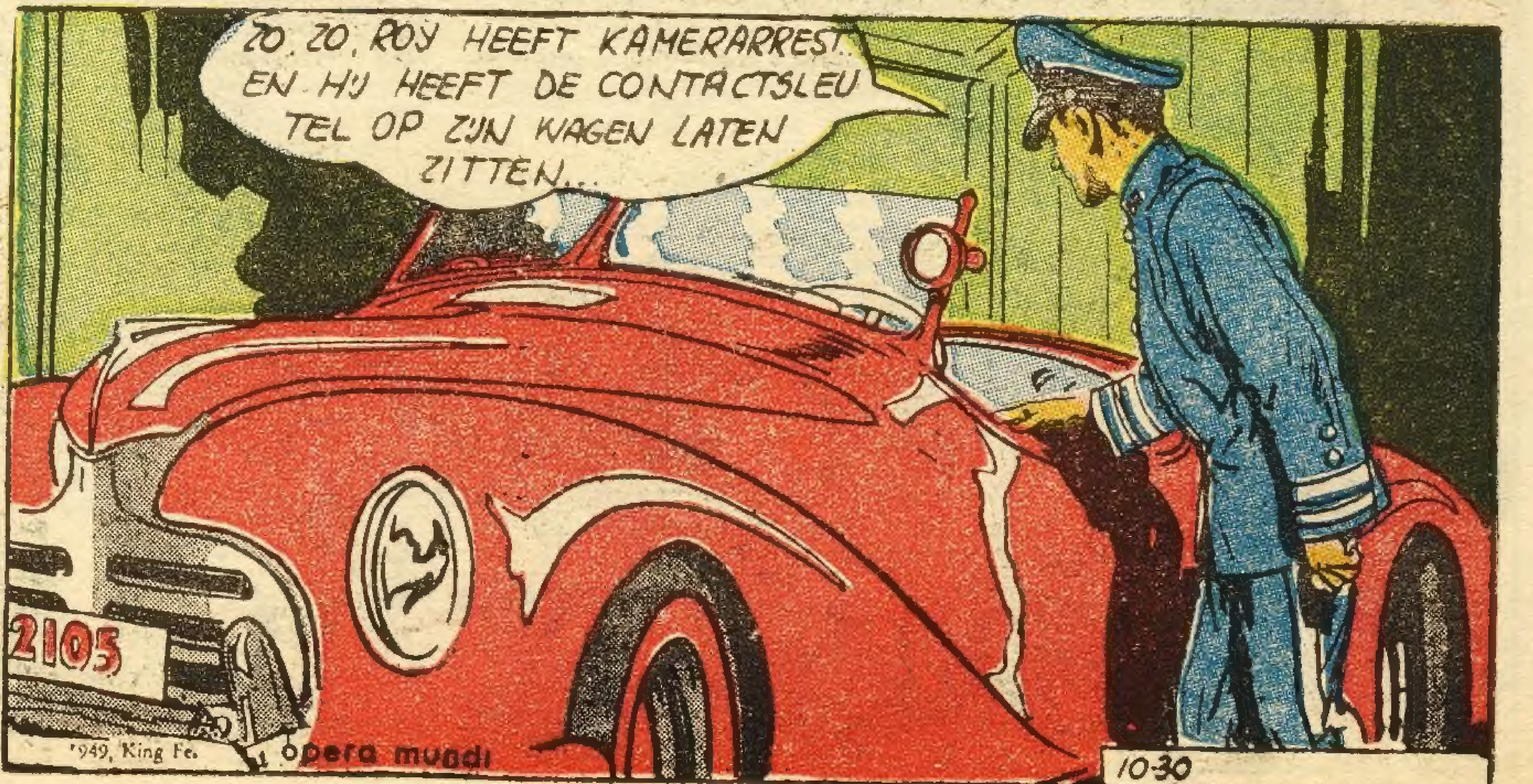

SNUFFELTJE VERTELT...

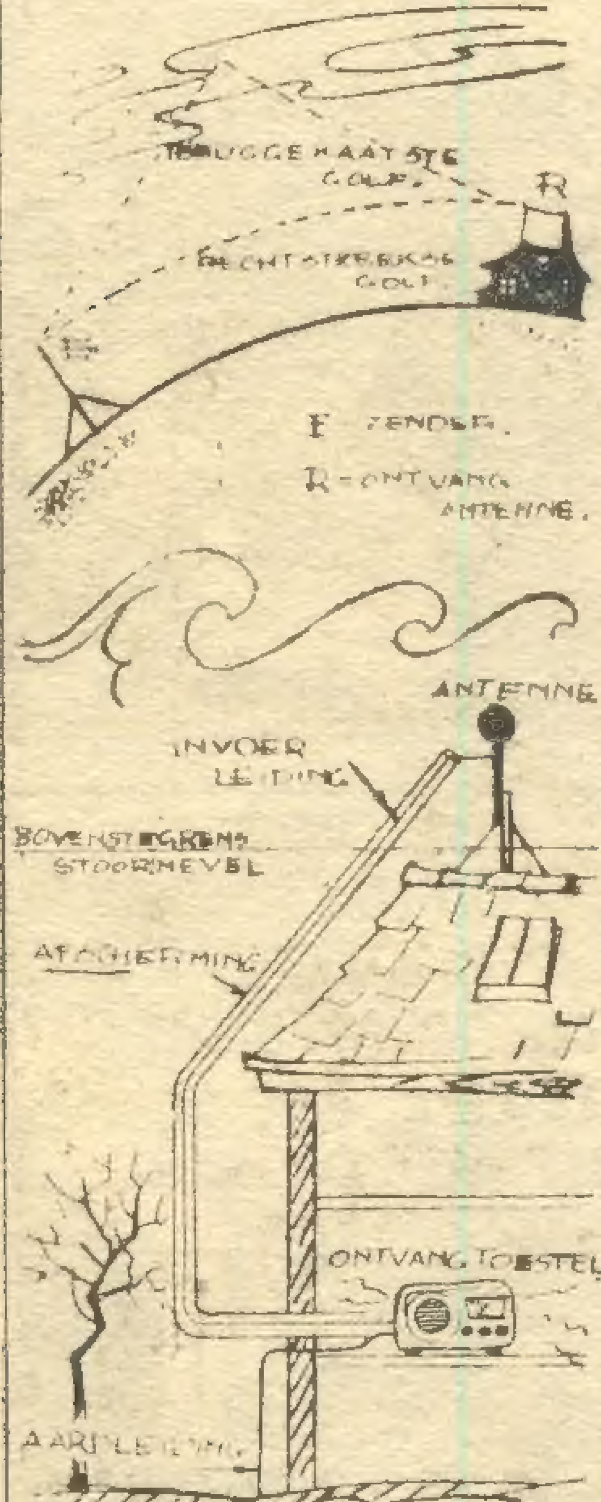

Snuffel geeft hier al heel zonderlinge antwoorden op de vraag, wie de uitvinder is van het motorrijwiel en de radio. Maar wat hij schrijft, is de volle waarheid. Ik weet zeker, dat je voortaan je radiotoestel met andere ogen bekijken zult.

Ooit gehoord van opium en cola? Nee?... Niets erg, hoor. Het is allebei vergif. Gelijk heb je, dat je liever in een stevige boterham bijt!

WIE IS DE UITVINDER VAN HET MOTORRIJWIEL?

Eigenlijk is het met de motor gegaan als met de koets: de koetsen werden « gemotoriseerd » en de fietsen eveneens. Het systeem is dus hetzelfde. De uitvinder van de benzinemotor is dus tevens de uitvinder èn van de auto èn van de motorfiets. Klopt dat of niet? De eerste motoren waren echter.. driewielers. De oudste, meende men, was die van Dion et Bouton (Einde vorige eeuw). De benzinemotor echter is een uitvinding van Daimler, een uitvinding die één der grootste revoluties in de vooruitgang van het mensdom teweeg bracht. Voorheen waren er ook wel « auto »-mobielen maar die werkten met... stoom! Dat waren dus stoom-voertuigen **ROBINSON CRUSOE** uit **Neheim**, Duitsland

EN DE UITVINDER VAN DE RADIO?

Wat versta je onder « de radio », **MATHY - TONGA** uit **Edegem**? Allereerst kennen we het uitzenden van radiogolven en daarna het opvangen van deze golven: ons radiotoestel! Deze twee dingen nu zijn niet door één man uitgevonden.

Het opwekken van aethertrillingen stamt uit het geniaal brein van Heinrich Hertz, een Duits natuurkundige (1856-'94), die hier in 1888 voor het eerst in slaagde. Het was « eenvoudig » voor kenners, een klos van Rhumkorff (zie je natuurkundeboek), verbonden aan twee metalen bollen, de z. g. oscillator van Hertz, waartussen vonken ontsprongen die elkaar uiterst snel opvolgden Elke vonk, niettegenstaande haar korte duur, bestaat uit een ontzaglijk aantal opeenvolgende vonkjes. Wel vijftig millioen en meer per seconde. Deze zijn dan de bron der beroemde ethergolven. Die worden versterkt, langs de antenne-draad, de ruimte ingeslingerd Deze trillingen bewegen zich met een snelheid, die ongeveer gelijk is aan die van het licht. De lengte van de golf kan naar willekeur geregeld worden door een toestel, de resonator. Dit is echter te ingewikkeld om hier uit te leggen.

Het opvangen van deze ethertrillingen of Hertzgolven, hebben wij aan Branly, een Frans natuurkundige te danken.

Inderdaad, het belangrijkste deel van een ontvangpost is de detector, door deze schitterende geleerde uitgevonden. Die wordt daarom ook buis (want het is een buisje), radioconductor of coherer van Branly genoemd

Het buisje werd in een electrische « keten » ingeschakeld en stond aan het ene uiteinde met de aarde in verbinding en aan het andere einde, met de antenne. De verdere inrichting van deze geheimzinnige coherer is wat te moeilijk om aan gewone rakkershersenen voorgelegd te worden.. Het resultaat was, dat de ethertrillingen, langs de antenne opgevangen, door dit buisje weer electrische trillingen werden, die aanvankelijk slechts dienden om morsetekens (lang en kort) te geven

Later schakelde men in de uitzendpost een microfoon in, die de klankgolven tot electrische kon omzetten (en deze electrische golven werden toen Hertzgolven!) Aan de ontvangpost kwam er een luidspreker bij, die de door de detector verkregen electrische golven tot klanktrillingen omzette. Wat schijnt dat zo toch vreselijk eenvoudig, hé?

MAAR WAT IS... OPIUM EN COCA?

Met het vraagje van **WITTE ADELAAR** uit **Meerhout** komen we op meer « bekend » terrein! Want wie maakte er nog geen kennis met opium of coca... in romans?? Iedereen!

Opium is het ingedroogd sap van de papaverkop. In het Oosten wordt het nog veel gerookt, in een speciale opiumpijp, of in balletjes gekauwd. De naam komt in het Indische « amfioen ». Grote velden worden met papaver bezaaid en het sap wordt dagelijks ingezameld. Uit de nog onrijpe zaaddozen loopt het bij een insnijding weg. Zo verkregen van de plant is het een taaie, bruine zelfstandigheid, met een vieze bittere smaak. Wisten jullie, dat ook in Europa Papaver gekweekt wordt? Bijvoorbeeld in Normandië en in Nederland op de Zeeuwse eilanden. Maar daar gaat het meer voor de olie!

Vroeger beschreef ik reeds de ingewikkelde behandelingen die dit sap ondergaat, eer men opiumballetjes krijgt, zoals die in het Oosten in de handel worden gebracht

Opium bevat verschillende stoffen, die alle min of meer bedwelmend zijn. De voornaamste is morphine, alhoewel niet dit, maar wel narcotine er het meeste in voorkomt. Daarbuiten bevat het nog papaverine thebaine, codeine, enz... die jullie misschien uit de medicijnformules op dozen of flesjes bekend zijn. Morphine die door een ingewikkeld proces uit opium verkregen wordt, is kleur en reukloos, maar bitter van smaak. Het is lang één der voornaamste pijnstillende middelen geweest, vooral in de vorm van onderhuidse inspuitingen. En zo hebben vele Europeanen er misbruik van leren maken

Coca, is ook een bedwelmende plant: een boom, voornamelijk gekweekt in Peru en Bolivia. Uit de bladeren haalt men de cocaïne. Kauwen van cocabladeren of het uittreksel, de cocaïne heeft ongeveer dezelfde gevolgen als opium. Eerst geeft het een buitengewone geest- en lichaamskracht, kort daarna volgt een des te erger inzinking, die het slachtoffer opnieuw naar het vergift doet grijpen.

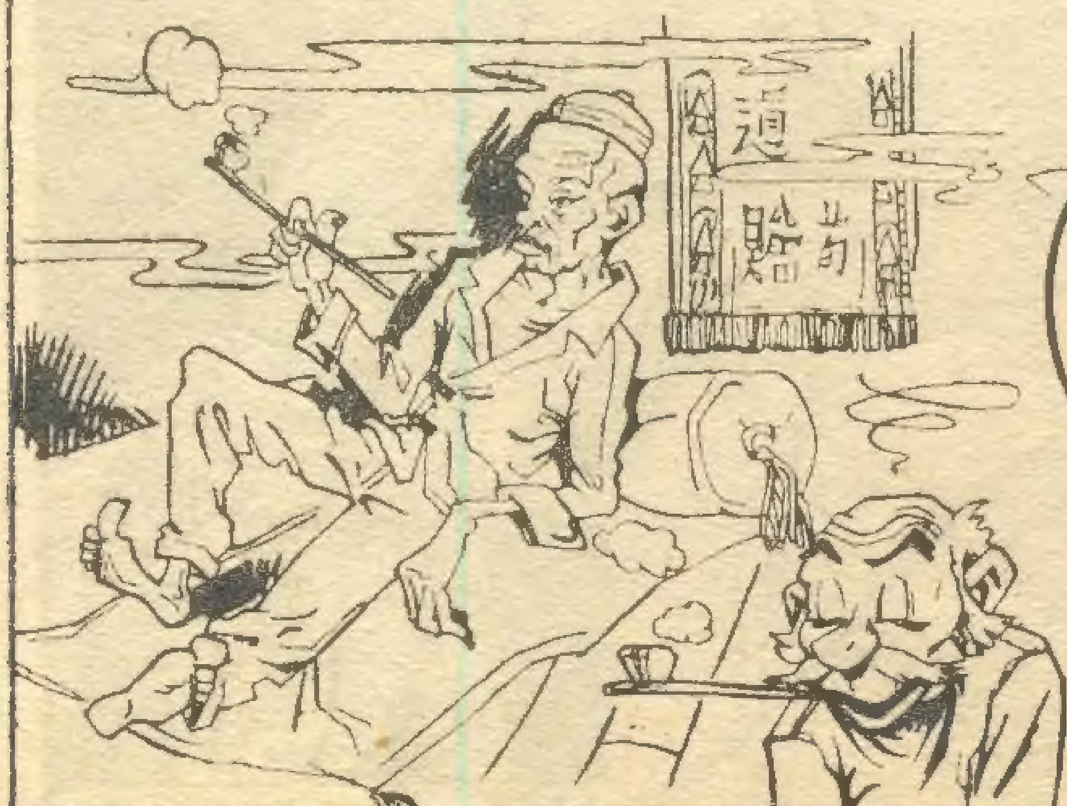
Nee, niks voor ons hoor! Laten wij dit vergift gerust in handen der romanschrijvers!...

En nu, tot volgende week.

Met ROBBEDOES vooruit en vooraan!

Je trouwe

SNUFFELTJE

Een internationale luchtvaartsalon te Brussel

Zoals de meeste van onze lezers wel zullen weten, wordt er in de Grote Eeuwfeesthallen te Brussel, van 10 tot 25 Juni aanstaande een groot internationaal luchtvaartsalon, met vliegvoorstellingen, gehouden.

Van het inrichtend comité ontvingen we een voorlopig programma, dat er als volgt uitziet :

Voor het Eeuwfeestpaleis : Tijdens de hele duur van het Salon : voorstellingen met hefschroefvliegtuigen (helicopters).

Grimbergen-vliegveld (bij Vilvoorde : Voorstelling van sport- en toerismevliegtuigen. Bizonder op 18 Juni : van 10 tot 13 uur tentoonstelling Vanaf 15 uur : voorstellingen in vlucht.

Brussel-Melsbroeck : Speciale tentoonstelling en voorstelling in vlucht van burger- en militaire vliegtuigen.

Deurne-Antwerpen : Op 25 Juni : van 10 tot 13 uur : tentoonstelling. Vanaf 15 uur : voorstelling in vlucht.

Iets voor onze R. V. C.-ers ?...

Vragenbus

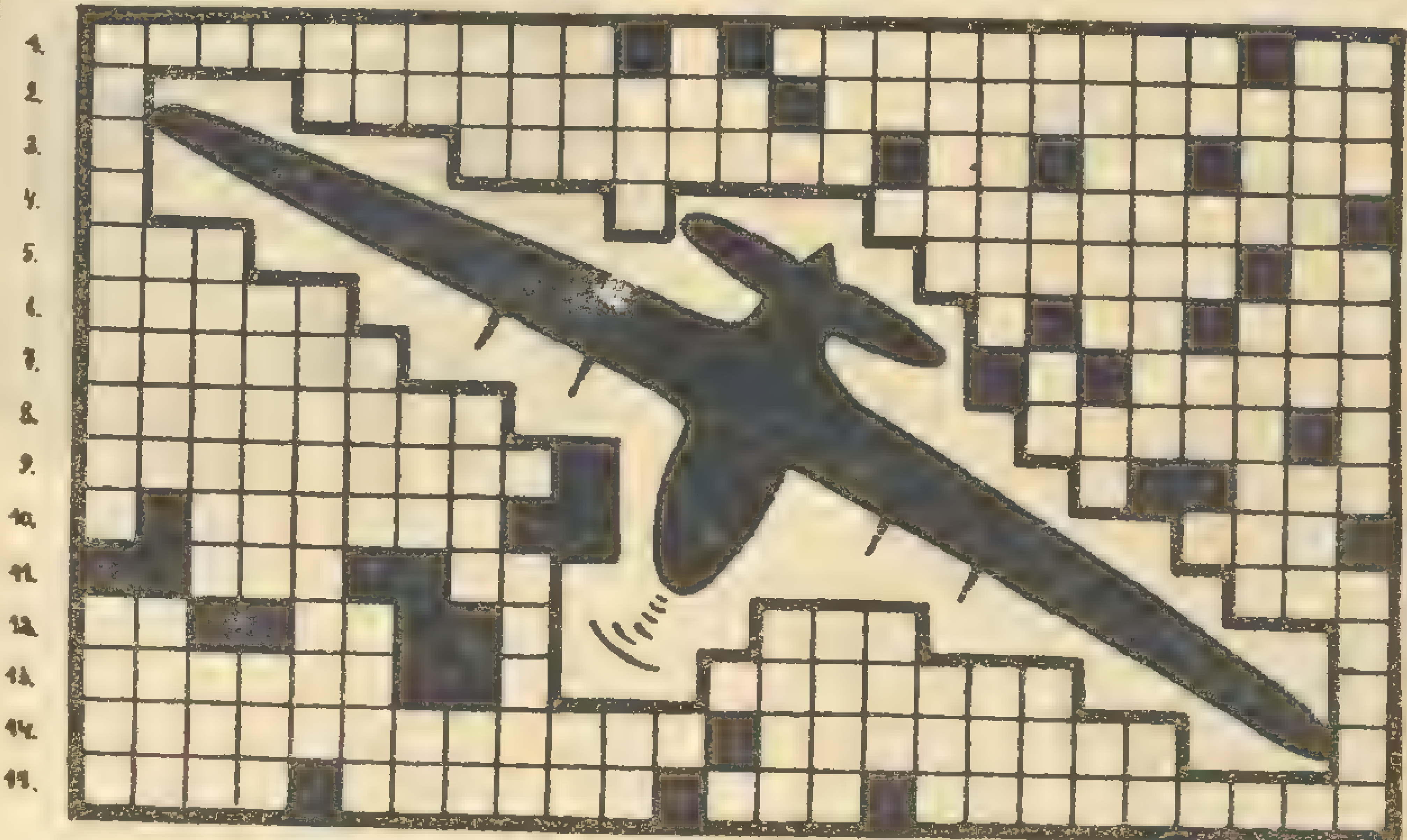
Dakota 7353, Poperinge. — Hierbij de gegevens gevraagd in je beide laatste briefkaarten : Lockheed Constellation : Spanw. 37,49 m. Lengte 28,97 m. Hoogte 7 m. Leeggewicht 24.924 Kgr. Lading 22.353 Kgr. Totaal gewicht 47.670 Kgr. Max.-snelheid boven de 560 Km.-u. Landingssnelheid 141 Km.-u. Hoogtegrens 7.620 m. Vliegbereik 4.828 Km. - Dornier Do 17 Z : Spanw. 18 m. Lengte 16,3 m. Hoogte 4,8 m. Leeggewicht 5.220 Kgr. Totaal gewicht 8.605 Kgr. Max.-snelheid 440 Km.-u. Kruissnelheid 397 Km.-u. Hoogtegrens 9.000 m. Vliegbereik 1.200 m - Heinkel He 111 : Spanw. 22,6 m. Lengte 16,6 m. Hoogte 4,2 m. Leeggewicht 6.525 Kgr. Lading 4.775 Kgr. Totaal gewicht 11.300 Kgr. Max.-snelheid 416 Km.-u. Kruissnelheid 360 Km.-u. Hoogtegrens 7.800 m. Vliegbereik 2.465 Km - Messerschmitt Me 109 F : Spanw. 10 m. Lengte 9 m. Hoogte 2,6 m. Totaal gewicht 2.765 Kgr. Max.-snelheid 624 Km.-u. Kruissnelheid 496 Km.-u. Hoogtegrens 11.285 m. Vliegbereik 705 Km. - Fiat G. 50 : Spanw. 10,73 m. Lengte 7,8 m. Hoogte 2,96 m. Leeggewicht 1.600 Kgr. Lading 440 Kgr. Totaal gewicht 2.400 Kgr. Max.-snelheid 464 Km.-u. Kruissnelheid 480 Km.-u. Hoogtegrens 10.800 m. Vliegbereik 420 Km. - Macchi 200 : Spanw. 10,58 m. Lengte 8.19 m. Hoogte 3,51 m. Leeggewicht 1.770 Kgr. Totaal gewicht 2.200 Kgr. Max.-snelheid 488 Km.-u. Kruissnelheid 424 Km.-u. Hoogtegrens 10.060 m. Vliegbereik 450 Km. - Macchi 202 : Spanw. 10,58 m. Lengte 8,87 m. Hoogte 3 m. Totaal gewicht 2.860 Kgr. Max.-snelheid 528 Km.-u. Kruissnelheid 480 Km.-u. Hoogtegrens 10.520 m. - Fairey Battle I : Spanw. 16,2 m. Lengte 12,65 m. Hoogte 4,65 m. Leeggewicht 3.324 Kgr. Totaal gewicht 5.400 Kgr. Max.-snelheid 362 Km.-u. Kruissnelheid 300 Km.-u. Landingssnelheid 90 Km.-u. Hoogtegrens 7.500 m. Vliegbereik 1.600 Km. - Fiat CR 42 : Spanw. 9,7 m. Lengte 8,30 m. Hoogte 3,10 m. Totaal gewicht 2.315 Kgr. Max.-snelheid 432 Km.-u. Kruissnelheid 371 Km.-u. Hoogtegrens 9.450 m. Vliegbereik 740 Km. - Romeo Ro 37 bis : Spanw. 11 m. Lengte 8,62 m. Hoogte 2,95 m Leeggewicht 1.535 Kgr. Lading 835 Kgr. Totaal gewicht 2.370 Kgr. Max.-snelheid 325 Km.-u. Hoogtegrens 7.600 m. Vliegbereik 1.750 Km. - Blackburn Firebrend F. Mk. 4 : Spanw. 15,62 m. Lengte 12 m. Hoogte 4,65 m. Leeggewicht 5.152 Kgr. Totaal gewicht 7.106 Kgr. Max.-snelheid 537 Km.-u. Kruissnelheid 450 Km.-u. Hoogtegrens 8.850 m. Vliegbereik 965 m. Vliegbereik met hulptanks 2.380 Km. - De Havilland D. H. 100 Vampire F. Mk. 3 : Spanw. 12,19 m. Lengte 9,37 m. Hoogte 1,90 m. Leeggewicht 3.240 Kgr. Totaal gewicht 4.310 Kgr. Max.-snelheid 855 Km.-u. Vliegbereik 945 Km. - Stinson Reliant : Spanw. 12,76 m. Lengte 8,3 m. Hoogte 2,59 m. Leeggewicht 1.042 Kgr. Totaal gewicht 1.532 Kgr. Max.-snelheid 229 Km.-u. Kruissnelheid 219 Km.-u. Landingssnelheid 88 Km.-u. Hoogtegrens 3.812 m. Vliegbereik 640 Km.

Adems uit Watervliet. — Het huidige wereldafstand-record staat op naam van Commander Davies van de Amerikaanse luchtvlootmacht. Samen met een bemanning van drie koppen vloog hij gedurende de periode van 29 September tot 1 October 1946 van Perth, West Australië, naar Columbus, Ohio, in de V. S. van Amerika. De afstand bedroeg 18.081 Km. Het gebruikte toestel was een Lockheed P2V-1 « Neptune ».

BOB.

Onze Kruiswoordraadsels

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.

HORIZONTAAL

1 : Naaigereedschap. - Electrische lamp. - Afkorting van Centimeter. — 2 : Garen waarmee men naait. - Kina-achtige plant uit Zuid-Amerika, verschaft ons de braak wortel. — 3 : Romantisch. - Aan de mast. - Afkorting van Civiel ingenieur. - Boom. — 4 : Jood. — 5 : Engels vierwielig huurrijtuig. - Onderaardse weg. - Geluid van de ezel. — 6 : Stookplaats. - Afkorting van Ter zake. - Boomscheut. — 7 : Ovaal. - Voetgewricht. — 8 : Hoofdpersonage uit een dierenepos. - Stootbodem van een kanon. — 9 : Onkruid inploegen. - Koffiekopje. — 10 : God van de wind. - Verwijderd. — 11 : Drie dezelfde medeklinkers. - Afkorting van Totus tuus. - Gymnastiekwerktuig. — 12 : Bepalend lidwoord. - Vorm van zijn. - Snoer van een hengelroede. — 13 : Caramel. - Zwarte wortel met scherpe smaak. — 14 : Bittere, vroeger als geneesmiddel gebruikte vrucht van de Filippijnse eilanden en China. - Geestelijke. — 15 : Luizenei. - Bioscoop. - Schimmel. - Akte van uiterste wil.

VERTIKAAL

1 : Oude spelling voor valserik. - Zandheuvel. — 2 : Strelen. - Mestvork. — 3 : Grote kwaadaardige aap. - Vorm van een. — 4 : Snorken. - Ton. — 5 : Voegwoord. - Versteend skelet van poliepen. — 6 : Aan de mast. - Gemalen graan. - Modder. — 7 : Uitroep. - Omgekeerde afkorting van Uitgebreid regeringsreglement. - Lookplant. — 8 : Afstammelingen (oud gebruik). - Stenen vuurpotje in een stoof. - Twee medeklinkers. — 9 : Ik (latijn). - Praalgraf. — 10 : In het water opgeworpen wal. - Rond. — 11 : Knaagdier. - Afkorting van Onder andere. — 12 : Schrijfwerktuig. — 13 : Frans ontkennend partikel. — 14 : Apensoort. — 15 : Aanraking met de tong. - Arabische titel. — 16 : Boven. - Slag. — 17 : Rangtelwoord. - Strikwerk om vissen te vangen. — 18 : Zinnebeeld van onbezonnen waaghalzerij der jeugd. - Soort Engels bier. — 19 : Muzieknoot. - Verkorte meisjesnaam. - Persoonlijk voornaamwoord. - Schutsluis. — 20 : Tongval. - Klein kereltje. - Vorm van eten. — 21 : Komt voort uit de kruising van een hengst en een ezelin. - Achter. — 22 : Vader. - Afkorting van In loco. - Achter. — 23 : Ontkenning. - Vogel. — 24 : Hoofdbestanddeel van de uitwendige harde delen van insecten en schaaldieren. - Vlaktemaat. — 25 : Getemd. - Aardrijkskundig boek. - Dagblad.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : At, Pu. — 2 : Hansworst. — 3 : Ier. — 4 : Ao. Ar. — 5 : Zonde, Idool. — 6 : Te, El. — 7 : Mee. — 8 : Sluikgoed. — 9 : Ia, Te.

Vertikaal. — 1 : Ah, Si. — 2 : Tarantula. — 3 : Ode. — 4 : Si, Mi. — 5 : Gewei, Gekko - 6 : Or. Eg. 7 : Ade. — 8 : Psaroliet. 9 : Ut. De.

JULIO, de sardijnenvisser

ZEEMEEUWEN beschrijven gratievol grote kringen boven de golven en stoten af en toe een schelle kreet uit, die te horen is boven het geruis van de branding uit...

Voor de visserskolonie op de woeste rotskusten van Portugal is dit een goed teken. Reeds hangt er iemand aan het klokketouw van de dorpskerk om het grote nieuws te verkondigen: de sardijnenscholen zijn in aantocht. De vissers haasten zich naar het strand. Onmiddellijk moeten nu de botters zee kiezen en op vangst uitgaan.

Iets terzijde van het drukke dorpsgewoel staat een jongetje en luistert aandachtig naar wat Padre Thomaz, de pastoor, hem zegt. Smekend heft de jongen de ogen naar de priester op, terwijl zijn handen zenuwachtig met een touwtje friemelen.

— Spreekt u eens met oom Camillo, padre. Brengt u hem aan het verstand, dat hij niet meer alleen mag uitvaren... Als hij mij meeneemt, zullen we zeker eens zoveel vangen en dus ook dubbel verdienen... Toe, padre!...

— Nog 'n beetje geduld, Julio! Ik weet, dat je oom helemaal niet gezond meer is en vind dat heel erg. En jullie hebben geld nodig om een nieuwe botter te kopen. Maar oom Camillo kent zijn vak! Als hij oordeelt, dat je nog te jong bent, kun je beter wachten... Kijk, daar is hij juist. Gauw, help hem even met de boot.

Een man strompelt door het duinzand. Julio loopt hem tegemoet en samen gaan ze naar het bootje, dat oom nu gebruikt sinds hij zijn botter in een storm verspeelde. Julio tast de netten op, terwijl oom Camillo het eten voor de nacht overneemt van Lucia, het nichtje van Julio.

— Ik ben te laat, Julio, zegt de visser bezorgd. De

anderen zijn al weg en ik moet met dit bootje toch zeker in hun buurt blijven...

Lucia trekt Julio opzij.

— Heb je met de padre gesproken?

— Ja. Maar de padre zegt ook, dat ik nog te jong ben...

Oom Camillo heeft het zeil opgezet en de wind slaat erin. Iedereen heeft respect voor deze zieke visser met zijn wankele gezondheid. Bereidwillige handen helpen Julio om 't bootje in het open water te duwen. Dan, als het scheepje de branding induikt, klimt plots Julio bij oom Camillo aan boord, terwijl die aan de riemen zit.

— Wat doe je nu? zegt oom grommend. Heb je helemaal geen verstand meer?

Maar Julio weet al, wat hij zeggen moet.

— We kunnen niet meer terug, oom Camillo, want dan komt u beslist te laat voor de vangst. Laat me bij u blijven. U heeft beslist hulp nodig...

Oom Camillo haalt zwijgend de schouders op en manœuvreert met de riemen om de boot goed op 't water te krijgen.

Het scheepje danst over de schuimkoppen van de branding en vordert dan langzaam in de richting, waar de andere vissersboten reeds verzameld liggen.

Zogauw ook zij op de visgronden zijn aangekomen, wordt het net uitgezet. Julio is een en al ijver en helpt zo goed hij kan, wat oom veel vriendelijker stemt.

Ze werken uren aan een stuk. Netten ophalen, ontwarren en opnieuw ingooien, de vangst verstouwen. Even over middernacht zien ze de lichten der andere boten voorbijschuiven en op de kust aanstevenen. Die zijn klaar voor deze nacht. Spoedig zijn zij moederziel alleen op zee.

Als Julio, die geheel opgaat in zijn werk, toevallig eens opkijkt, ziet hij oom Camillo op de achterbank ineengedoken zitten, dubbelgebogen van de pijn.

— Wat is er, oom?... Voelt u zich niet goed?...

— Het zal wel overgaan, mompelt de visser, maar hij kijkt niet op.

— U heeft weer te hard gewerkt, oom, zegt Julio. Rust eventjes...

— En hoe moeten we dan thuiskomen, jongen ?...

Oom kijkt wanhopig nu, maar Julio is al opgesprongen en heeft de riemen gegrepen. Hij zwaait het bootje met de kop naar de kust.

— Dat kun je niet alleen, Julio. Je komt nooit door de branding heen...

Laat me het toch maar proberen, oom, zegt het dappere jongetje. Ik ben toch ook visser en weet iets van roeien af...

Regelmatig trekt hij aan de riemen, al moet hij er af en toe bij gaan staan !

In het Oosten begint het daglicht te gloren.

Oom Camillo is zelfs te zwak om goede raad te geven. Angstig hoort hij het brullen van de branding naderbij komen.

Plots wordt het scheepje door een grote golf opgetild. Handig weet Julio daar van gebruik te maken. Hij doet al wat hij kan om van de aangolvende waterrollen te profiteren en het gevaar van omslaan te vermijden. Het lukt hem de boot in de juiste koers te houden.

Spoedig is hij glansrijk en met ere door de gevaarlijke branding heen en komen anderen hem van het strand te hulp om het bootje in kalmer water te duwen. Daarmee zijn de zieke visser en Julio buiten alle gevaar.

Als Julio eindelijk de riemen kan neerleggen, voelt hij zijn armen bijna niet meer. Zijn schouders en de spieren in zijn rug doen moordend pijn als gevolg van het roeien boven zijn krachten. Maar Julio lacht ! Eerst tegen oom en vervolgens ook tegen Lucia en de pastoor, die komen toelopen.

— En, Camillo, wat denk je van je nieuwe hulp ?

Camillo, die door behulpzame handen van boord gedragen is, zegt tegen de priester :

— Ik heb me in die jongen vergist. Hij weet weg met net en boot als de beste visser. Voortaan mag hij iedere keer mee...

— Ja, Julio is van een goed vissersras, knikt de pastoor. Hij kent het water en het vak.

Lucia heeft nog de tranen in haar ogen van toen ze haar neefje zag vechten tegen stroming en golven.

Maar nu steekt ze lachend haar arm onder de zijne en zegt :

— Er is goed nieuws, Julio. Onze vrienden hebben een zo overvloedige vangst, dat ze spontaan beloofden, een nieuwe botter voor ons te kopen. Kijk eens, kijk eens, wat een vis !... Inderdaad, de vangst is ontzaglijk.

Julio richt zich fier op. Hij is nu voorgoed en volledig visser !

M. V.

HUP ROBBEDOES

DRIBBELEN MET DE BAL !

Herinneren jullie je nog onze oefening met die ton ? Nu gaan we werken met... bezemstelen ! Ja, ik wil mijn rakkers leren dribbelen met de bal. Voetballers doen dat in het algemeen zo graag, dat het tenslotte « pingelen » wordt. Meestal raken ze de bal dan kwijt, wat een verkeken kans betekent. Opdrijven en voorbijdrijven is goed, maar vergeet nooit, dat overgeven meestal vlugger, veiliger en — in letterlijke zin — « doeltreffender » is !

— Luister eens, rakkers ! Ik moet jullie dribbelen leren, omdat ieder te respecteren voetballer dat kent. Vergeet echter nooit, dat het bij voetballen vooral op beslist, watervlug spel aankomt en dribbelen vaak onnodig tijdverlies betekent. EEN DRIBBLING KAN GEEN VOORZET VERVANGEN.

» Soms kan dribbelen wel nuttig zijn. Om een tegenstander voorbij te gaan, een speler van de tegenpartij naar je toe te lokken of de aandacht van een ongedekt opgestelde medespeler af te wenden. Maar dribbel NOOIT LANG. Geef zo spoedig mogelijk de bal door aan een clubmaat, mits die vrij staat natuurlijk.

Goed, dribbelen zullen we dus leren. Mauritske begint. Hij neemt de bal mee, met van die kleine, zachte tikjes met de binnenkant van zijn schoenen. Hij weet vlot op te schieten. Maar helaas, hij maakt een lelijke fout ! Terwijl hij zo opdrijft heeft hij enkel oog voor het bruine monster aan zijn voeten! Als er tegenstanders waren, zou hem dat een paar blauwe ogen kunnen bezorgen. Leer van het begin af aan NIET naar de bal te kijken, maar recht voor je uit ! Struikelen over de bal doe je niet, anders dribbel je niet goed. Enfin, nooit wanhopen ! Al doende leert men...

Oefenen we ons, behalve in dit korte dribbelen ook in het rennen langs het lijntje dribbelen over grote afstanden. Dit is een kluifje voor de vleugelspelers (en de kanthalfs) en moet vooral snel gebeuren.

— Hoe stop je een dribbel van de tegenpartij, vraag Jan me.

— Het « korte » dribbelen op twee manieren. Je springt resoluut voor de dribbelaar om hem de weg te versperren, zodat hij wel doorgeven moet. Ofwel je loopt tegelijk met hem op en duwt hem met de schouder weg.

» Drijft daarentegen iemand de bal op over een langere afstand, ren dan tegelijk met hem op en geef de bal zo'n tikje, dat je hem aan zijn eigenaar ontfutselt.

Terwijl de rakkers nog druk aan het oefenen zijn, plant ik mijn bezemstokken met een tussenruimte van drie meter op het veld. Daar moeten mijn kampioenen nu langs zonder de bal te verliezen en zonder zelf te stranden !

Alle begin blijkt ook hier moeilijk. Wat hebben we een plezier. De een trapt de bal te ver, de ander zit zo boven op een bezemsteel, weer een ander valt zo lang hij is !... Alleen Flip verdiept een eervolle vermelding daar hij als een echte voetbalrot zijn hoekig parcours feilloos aflegt, wat veel volwassen spelers hem niet eens kunnen nadoen.

FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

318

LOODRECHT STREKKEN EN BUIGEN DER ARMEN: *OEFENEN MET BALLAST!*

328

KNIEËN OPTREKKEN EN OP JE TENEN DANSEN: *ARMEN LATEN AFHANGEN, BOVENLICHAAM LICHTJES VOOROVERGEBOGEN. SNEL TRAPPELEN OP JE TENEN EN DAARBIJ DE KNIEËN AFWISSELEND ZO HOOG MOGELIJK HEFFEN*

338

OP JE RUG LIGGEND HORIZONTAAL "FIETSEN", TERWIJL JE JE OPHEFT EN WEER LIGGEN GAAT. *ALS 135, AFWISSELEND OVEREIND KOMEN EN TERUGZAKKEN. DE ARMEN MAKEN DE LICHAAMSBEWEGING MEE.*

140

HANGEND JE OPTREKKEN EN LATEN ZAKKEN: *AAN JE HANDEN JE OPTREKKEN, TOT DE KIN DE TAFELRAND HAALT. VOORZICHTIG, DAT DE TAFEL NIET OMSLAAT!*

In de greep van de Sfinx

In het begin der negentiende eeuw was heel Europa en vooral Frankrijk een heksenketel. In 1815 namen de bloedige Napoleontische oorlogen een einde, doordat de kleine Corsikaanse korporaal, die het tot keizer der Fransen had gebracht, bij Waterloo beslissend werd verslagen. Frankrijk was daarmee een overwonnen en bezet land. De keizer werd naar het verre Sint Helena verbannen, waar hij in 1821 stierf en vanwaar zijn lijk eerst in 1840 opnieuw naar Parijs zou terugkeren. De macht van het militarisme was weer eens gebroken, tot het straks elders de kop zou opsteken en ongeluk en ellende over gehele volkeren brengen. Het machtige Frankrijk verviel tot een tweede rangs-mogendheid, al zouden de beginselen der Franse omwenteling met haar bedrieglijke leuze van vrijheid, gelijkheid en broederschap nog lang nawerken.

Dit alles wil echter niet zeggen, dat er in Frankrijk geen grote mannen meer waren ! Die vindt men bij ieder volk in ieder tijdvak. Zo kon het militair verslagen Frankrijk nog bogen op eminente geleerden, al zou hun roem eerst veel later doordringen en algemeen erkend worden. Geleerden timmeren dan ook veel minder aan de weg dan staatshoofden en veldheren. Ook zij veroveren hele gebieden, maar zonder wapengeweld.

Over een van die geleerden, een heel jonge nog wel, willen we hier wat meer vertellen.

Wie was de man, die het oude Egypte der Farao's en Ptolemeeën weer voor ons toegankelijk maakte en als het ware opnieuw ontdekte ? Een toen nog onbekend vorser, die echter door het schrijven van een groot werk « Egypte onder de Farao's » met één slag bekend en beroemd werd : Jean François CHAMPOLLION (1790-1832).

Toen hij in 1814 het eerste deel van zijn beroemd werk uitgaf, was hij eerst 24 jaar oud. Op 15-jarige leeftijd had hij zijn studies al beëindigd. Verder had hij nog maar één doel in zijn leven : het geheim van de Egyptische hiërogliefen op lossen ! Daarom wierp hij zich op de studie van de Oosterse talen, vooral van het Koptisch, omdat hij toen reeds vermoedde dat dit de voortzetting van het oud-Egyptisch was.

Als jongeman van 19 jaar was hij reeds professor aan de universiteit van Grenoble, waar een broer van hem hoogleraar was in het Grieks.

Champollion was voor alles een bescheiden geleerde, die er diep van overtuigd was, dat er meer dingen — ook in zijn vak ! — waren, die hij niet wist dan dingen, die hij wel wist. Het laatste woord was nog lang niet niet gezegd.

Heel voorzichtig was de wetenschap met de overgeleverde Egyptische schatten te werk gegaan. En nog was er meer beweerd dan bewezen. Hoe nu zekerheid verkrijgen ?

Eigenlijk was het toch al te gek ! Er bestonden honderden, ja duizenden inscripties : teksten in steen gekapt. Ze bevatten de geheimen van het verleden, maar de geleerden bleken onmachtig om die teksten te vertalen.

Wel was er reeds ijverig verzameld en had men nauwkeurige beschrijvingen van alle getuigen uit de Egyptische oudheid : de pyramiden, obelisken, beeldhouwwerk, mummies. Men had tempels, schatkamers, en gangen, paleizen en graven doorzocht. En overal vond men het schrift der oude Egyptenaren terug, tekens, die als boodschappers waren uit die lang vervlogen tijden. Er was echter geen enkel geleerde, die deze tekens en teksten ontcijferen kon

Champollion vond dat heel erg. Ondanks het woeden van de oorlog, ondanks het feit, dat heel Europa in brand stond, zocht hij rustig verder. Hij moest en zou met dat Egyptisch schrift klaarkomen !

Ja, als hij slaagde het schrift te ontcijferen, kon hij ook lezen, wat de Farao's in hun stenen kronieken hadden laten optekenen.

In 1799 had men bij Rosette, een stadje in Beneden-Egypte een steen met een opschrift gevonden, waarbij de tekst tegelijk in het Egyptisch en in het Grieks was weergegeven !

Al heel wat knappe koppen hadden op die teksten zitten turen. Echter zonder verder te geraken, dan het opperen van veronderstellingen. Er werd veel over die geheimzinnige lettertekens gepraat en zelfs getwist, maar uiteindelijk wist men nog niets.

Op zijn beurt bestudeerde Champollion de beroemde tekst. Hij ging aan het veronderstellen, aan het doorredeneren, en liet niets aan het toeval over. En warempel, stukje bij beetje klaarde het geheim op. Hij begreep al spoedig, dat sommige tekens geen symbolen waren, maar wel degelijk letters !

Tamelijk gauw vond hij een Egyptisch alfabet van 21 letters, dat met het Griekse overeenkwam, dat ook 21 letters telt.

Daarmee was Champollion op de goede weg.

Spoedig ontdekte hij verder, dat men drie soorten Egyptisch schrift diende te onderscheiden. Het hiërogliefenschrift, het geheiligde, het hiëratisch schrift der priesterkaste en het demotisch schrift of het profane. Voor officiële stukken en oorkonden bleek altijd het hiërogliefenschrift gebruikt te zijn.

In 1822 kon Champollion in een plechtige vergadering van een hooggeleerd oudheidkundig genootschap meedelen, dat het Egyptisch hiërogliefenschrift te ontcijferen was en dat de geschiedenis van het oude Egypte ontgonnen kon worden door de geschreven bronnen uit die tijd te benutten.

Op 31-jarige leeftijd was Champollion een der beroemdste geleerden van zijn tijd ! Eer en roem, maar ook beknibbeling werden ruimschoots zijn deel. Koning Lodewijk XVIII liet de geleerde — overtuigd aanhanger van Napoleon ! — bij zich komen en gaf hem een gouden snuifdoos. Hij werd in 1830 lid van de Academie der Inscripties, maar stierf reeds in 1831 aan een beroerte.

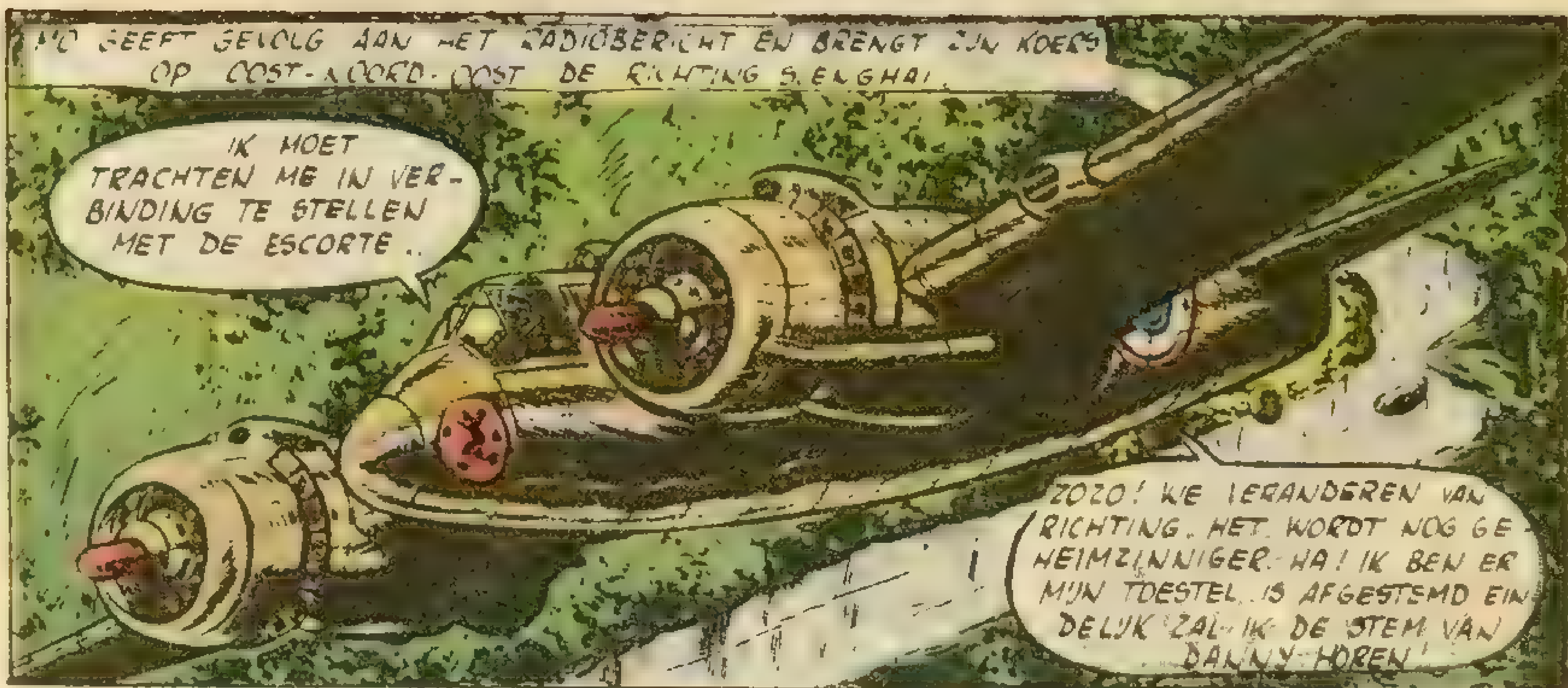
De Egyptiologie, de wetenschap, die zich bezig houdt met het oude Egypte, had echter een beslissende stoot gekregen. Het werk van Champollion stierf niet met hem ! Ook in onze tijd bouwen de geleerden daar nog op voort

W. MYRTAL.

DE VLIEGENDE TIJGERS

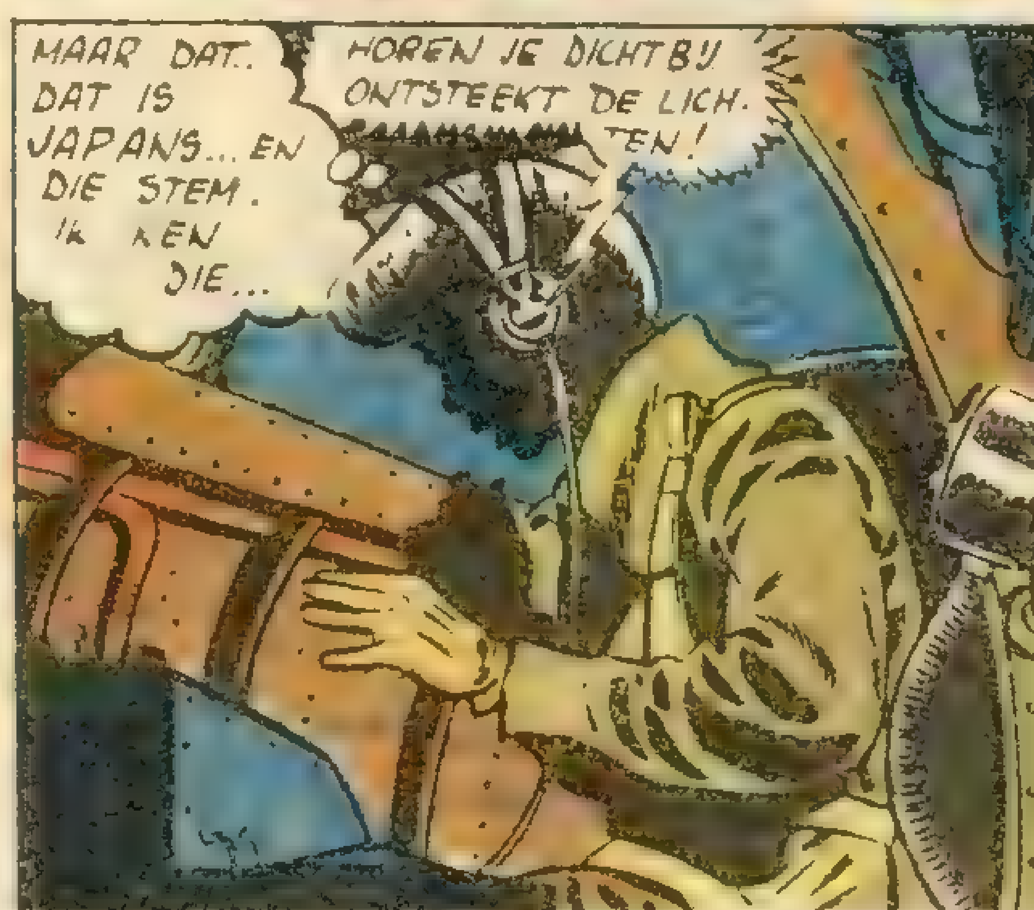

MISS HOLMES DIE DE GEHEIME DOCUMENTEN IN HAAR BEZIT HEEFT, WEET NIET WIE DE PILOOT IS VAN HET TOESTEL WAARIN ZE ZICH BEVINDT...

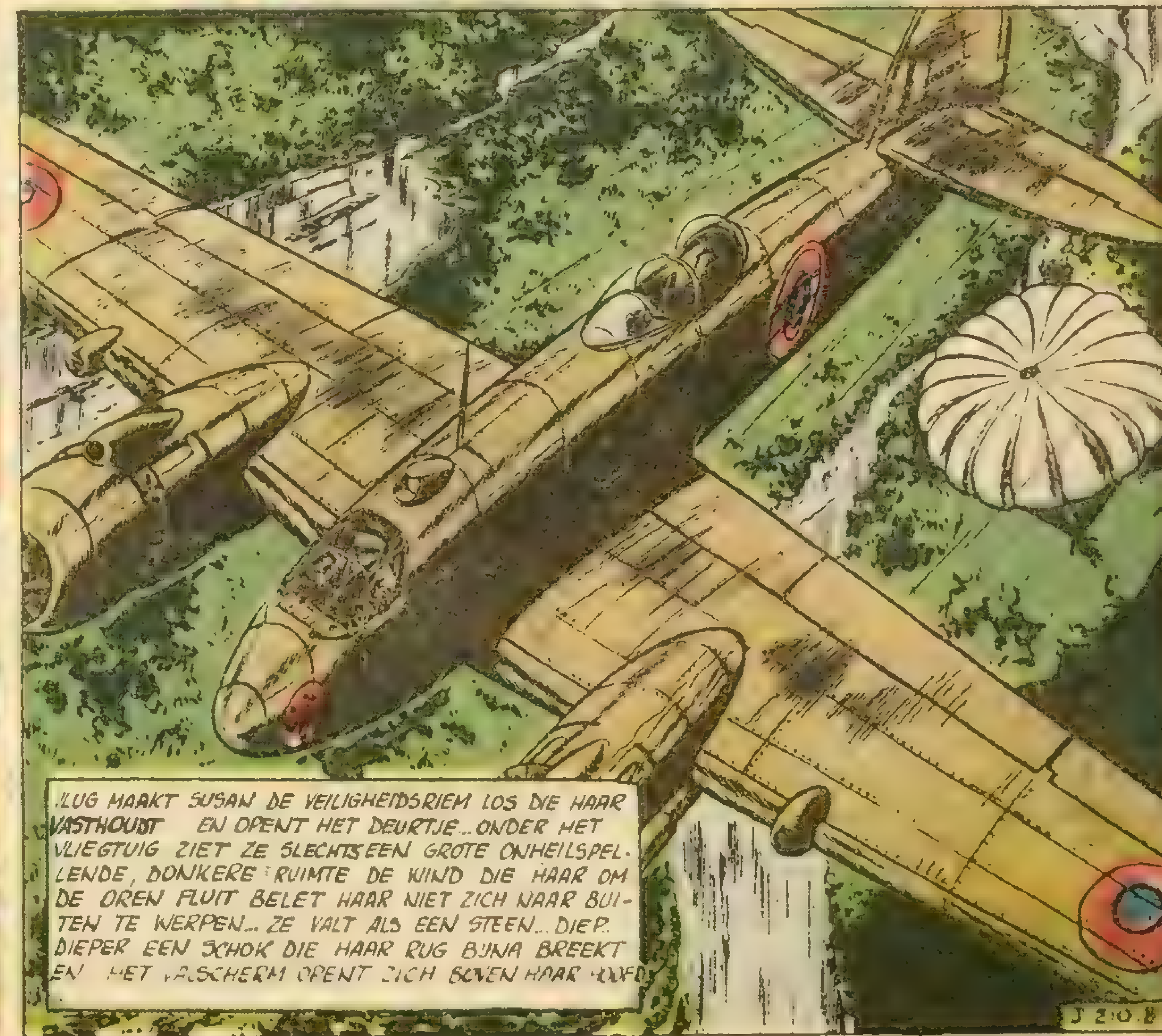

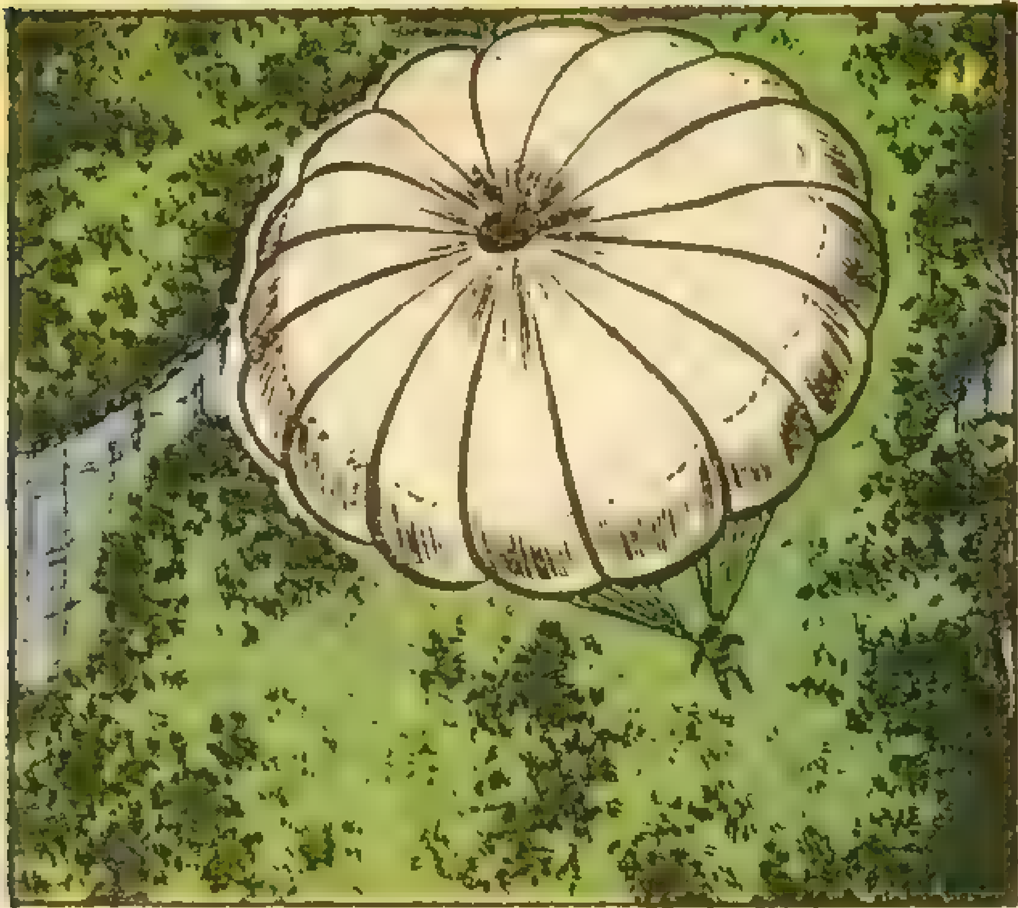

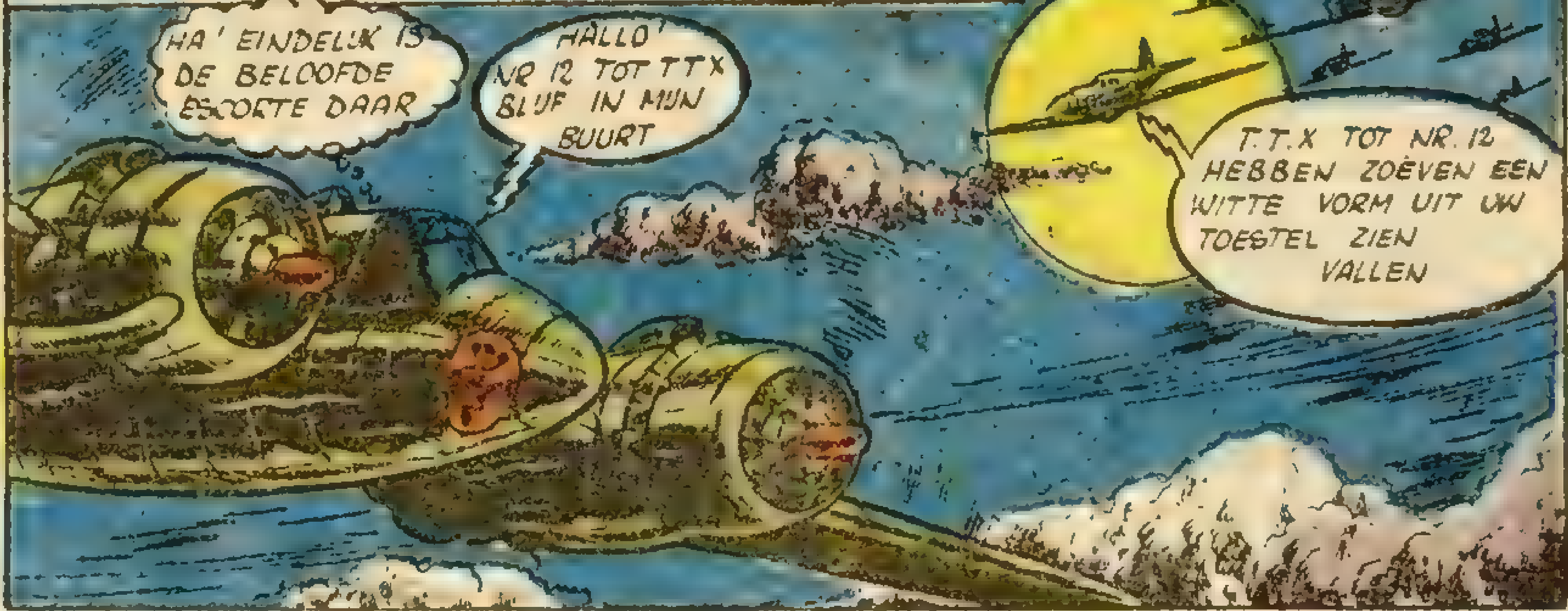

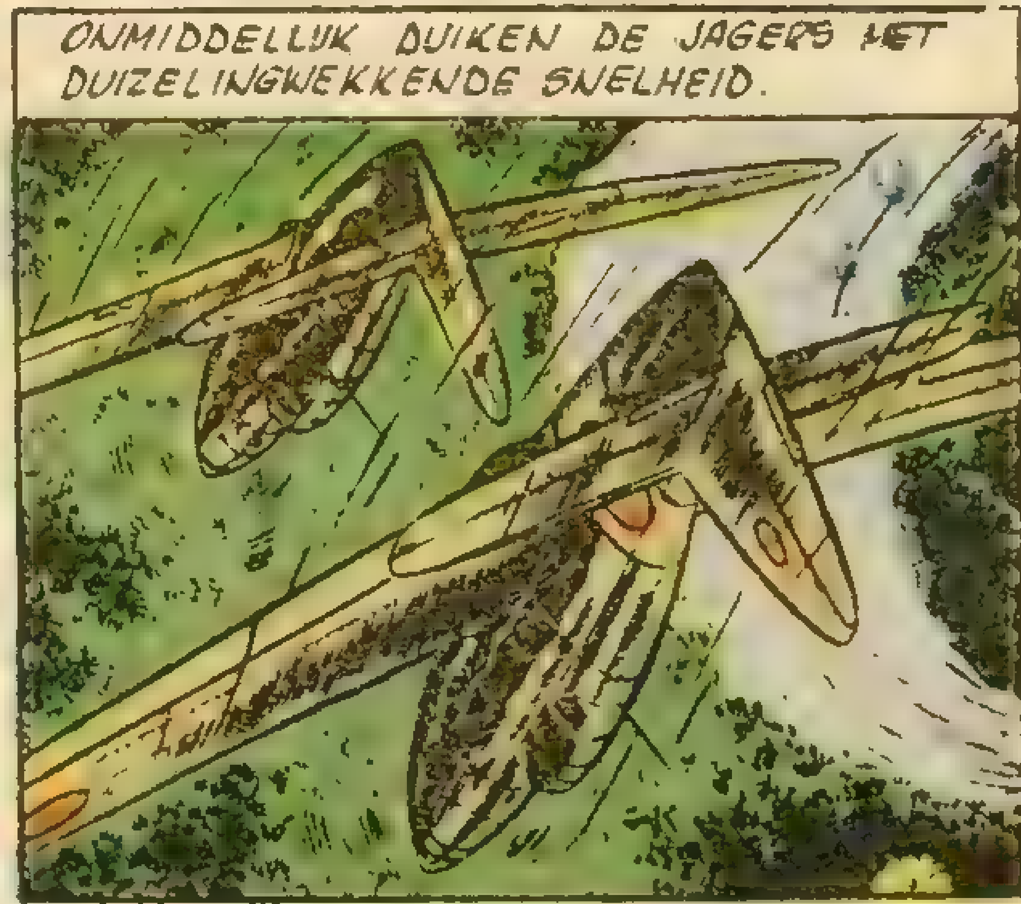

AAN BOORD VAN DE "BEAUFIGHTER" HEEFT MO NIET GEZIEN, DAT SUSAN ER VANDOOR IS MAAR ZIJN ESCORTE VOEGT ZICH BIJ HEM EN
HA' EINDELIJK IS DE BELOOFDE ESCORTE DAAR
HALLO' NR 12 TOT TTX BLIJF IN MIJN BUURT
T.T.X TOT NR. 12 HEBBEN ZOEVEN EEN WITTE VORM UIT UW TOESTEL ZIEN VALLEN

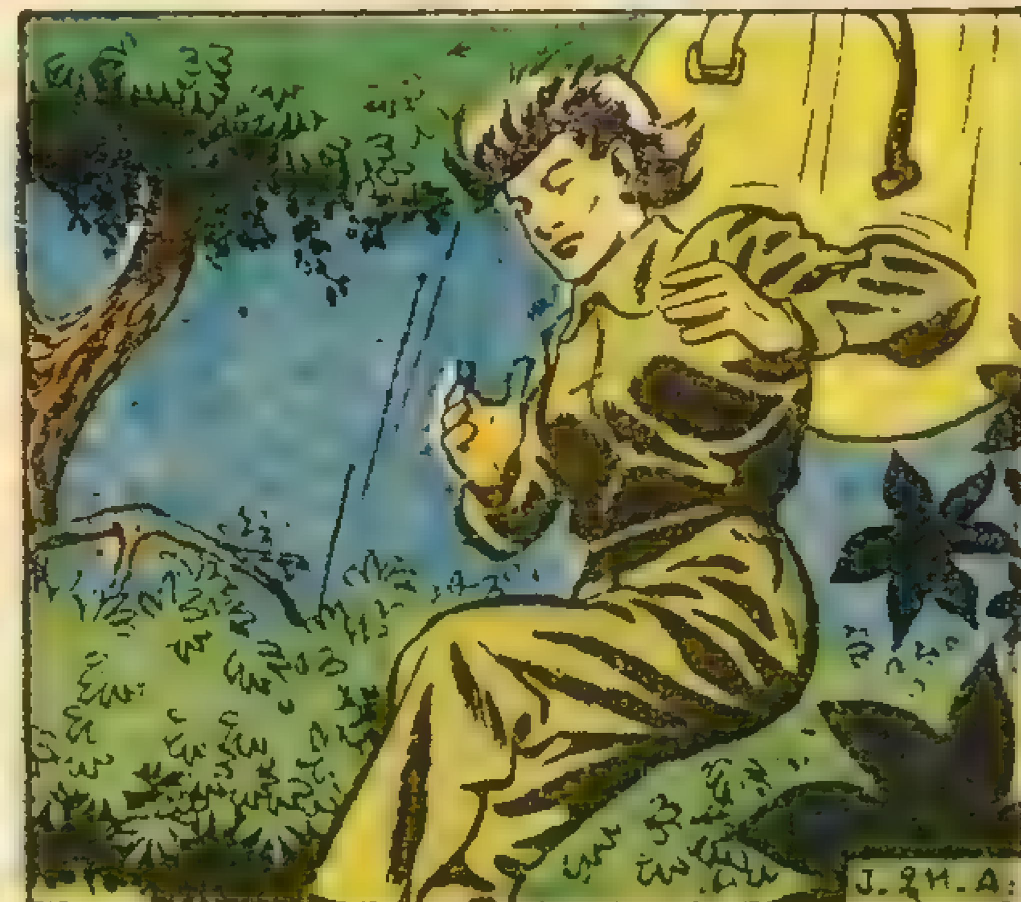

EEN WITTE VORM? UIT MIJN TOESTEL? DUIVELS SUSAN HOLMES ZE IS MET HAAR VALSCHERM NAAR BENEDEN GESPRONGEN! EN ZE HEEFT DE PLANNEN MEE!

NR 12 TOT T.T.X.! HET IS DE YANKEE, DIE IK AAN BOORD HAD! ZIJ IS ER MET DE PLANNEN VANDOOR! ALLEMAAL IN DUIKVLUCHT! ZE MOET NEERGESCHOTEN WORDEN VOOR ZE DE GROND BEREIKT!

ONMIDDELLIJK DUIKEN DE JAGERS MET DUIZELINGWEKKENDE SNELHEID.

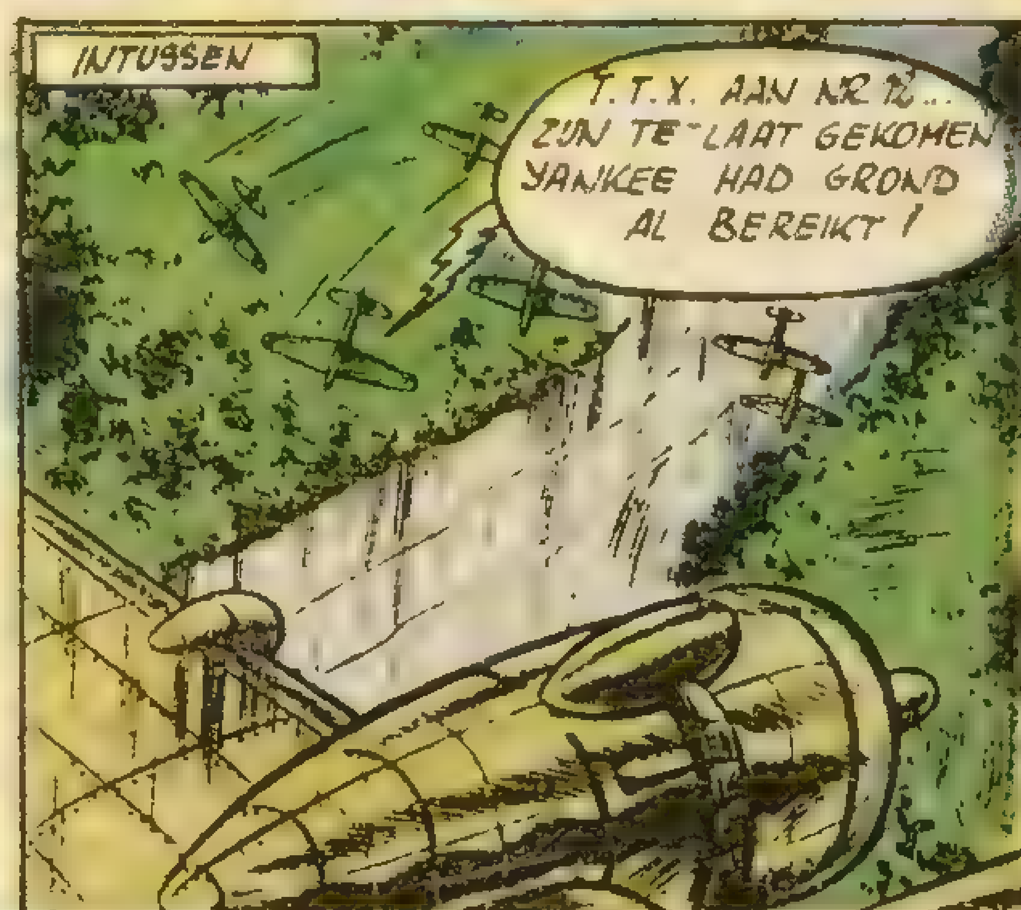

MAAR HET IS AL TE LAAT SUSAN VERDWIJNT OP DAT OGENBLIK TUSSEN DE KRUINEN DER BOMEN.

MET EEN GEWELDIGE SCHOK BLIJFT ZE TUSSEN HEMEL EN AARDE HANGEN
MIJN VALSCHERM IS AAN EEN TAK BLIJVEN HAKEN HET IS NOG EEN HELE SPRONG, MAAR IK HEB GEEN KEUZE! VOORUIT DAN MAAR

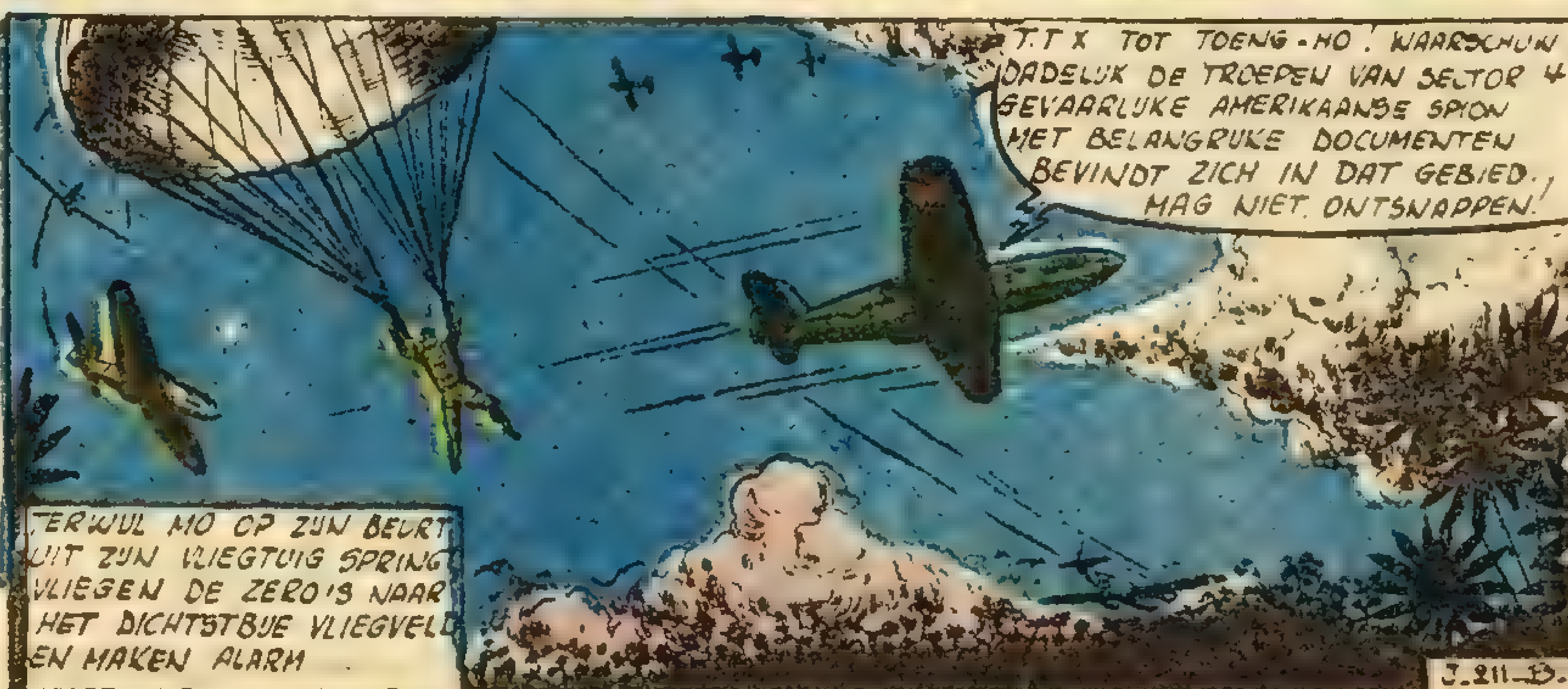

J.211.A.

HEMELTJE! WAT EEN SCHOK! MAAR IK LEEF TOCH NOG EN DE PLANNEN ZIJN GERED!

VOORLOPIG ALTHANS! HIER STA IK DAN IN VOLLE WILDERNIS, ZONDER WAPENS, ZONDER LEVENSMIDDELEN, ZONDER KAARTEN... EN IN EEN GEBIED, DAT WEMELT VAN JAPPEN. ZE ZULLEN ME GAUW HET VUUR AAN DE SCHENEN LEGGEN!

INTUSSEN
T.T.X. AAN NR. 12... ZIJN TE LAAT GEKOMEN YANKEE HAD GROND AL BEREIKT!

WIJ MOETEN HAAR ABSOLUUT TERUGVINDEN! IK SPRING OP MIJN BEURT EN KRIJG HAAR DOOD OF LEVEND TE PAKKEN! WAARSCHUW AL ONZE POSTEN!

T.T.X TOT TOENG-HO! WAARSCHUW DADELIJK DE TROEPEN VAN SECTOR 4 GEVAARLIJKE AMERIKAANSE SPION MET BELANGRIJKE DOCUMENTEN BEVINDT ZICH IN DAT GEBIED. MAG NIET ONTSNAPPEN!
TERWIJL MO OP ZIJN BEURT UIT ZIJN VLIEGTUIG SPRINGT VLIEGEN DE ZERO'S NAAR HET DICHTSTBIJE VLIEGVELD EN MAKEN ALARM
J.211.B.

Onze Knollentuin

Dat loopt verkeerd af ! Tekenknol van BLACK CASTOR uit Gent.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld »
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Mensenkinderen, wat een consternatie in ons Robbedoeshuis en daarmee ook in onze knollentuin ! De reden? De lente, natuurlijk, denken jullie. Het is Kwabbernoot in zijn kale bol geslagen ! Ja en nee... Lees hieronder, wat **ADEMS** van de F. T. C. ervan geboekstaafd heeft !

DROEVIG AVONTUUR VAN PIET KWABBERNOOT

Snuffel was druk bezig met de ingezonden copij van de knollenplanters na te zien en te sorteren. Charel de Zetter, die vrijaf had, ving een uiltje op de donzig, zachte sofa naast de blozende kachel. Alles was stil in het Robbedoeshuis. Alleen het geknal van aanzettende of het gestommel van voorbijsnorrende auto's drong het vertrek binnen.

Plots ging de deur open en stoof P. K. de kamer binnen ! Snuffel wipte een meter op van 't danig schrikken en wierp een inktpot om. Charel, die dacht dat er dieven waren, gaf zo'n schrikaanjagende gil, dat Red Ryder, die toevallig passeerde, met getrokken revolver de kamer binnensprong.

De acht haartjes van ons Knabbertje dansten wild op zijn knikker en 't ventje kon zelf geen woord uitbrengen. Na een poos kwam hij er toch door en begon zingend en schreeuwend door het vertrek te dansen.

— 'k Heb -n splinternieuwe auto gewonnen met mijn lot 6070 ! galmde Piet.

Om het te bevestigen sloeg hij een dagblad open, dat hij uit zijn zak haalde en legde het voor zijn zeer verbaasde vrienden.

— Inderdaad jubelde Charel, die bijna zijn pijp in tweeën beet van aandoening.

Piet holde maar voort, vrolijk zingend en joelend. 't Ventje was overgelukkig !

Red Ryder stormde het ganse huis door om het goede nieuws te melden. Spoedig stond ieder rond ons Pietje en ledigde men menig glaasje ter ere van de winnaar.

Tot plots iemand op de gedachte kwam er muziek bij te halen. De radio werd ingeschakeld. Geen muziek, maar wel de basstem van een radioreporter die zei :

— De luisteraars worden er nogmaals attent op gemaakt, dat het niet nummer 6070 is, dat de auto wint, maar nummer 60700. Sommige bladen hebben verkeerde nummers opgegeven...

Gaf me dat een slag in 't Robbedoeshuis. Het heeft lang geduurd, eer men Piet weer kon bijbrengen !...

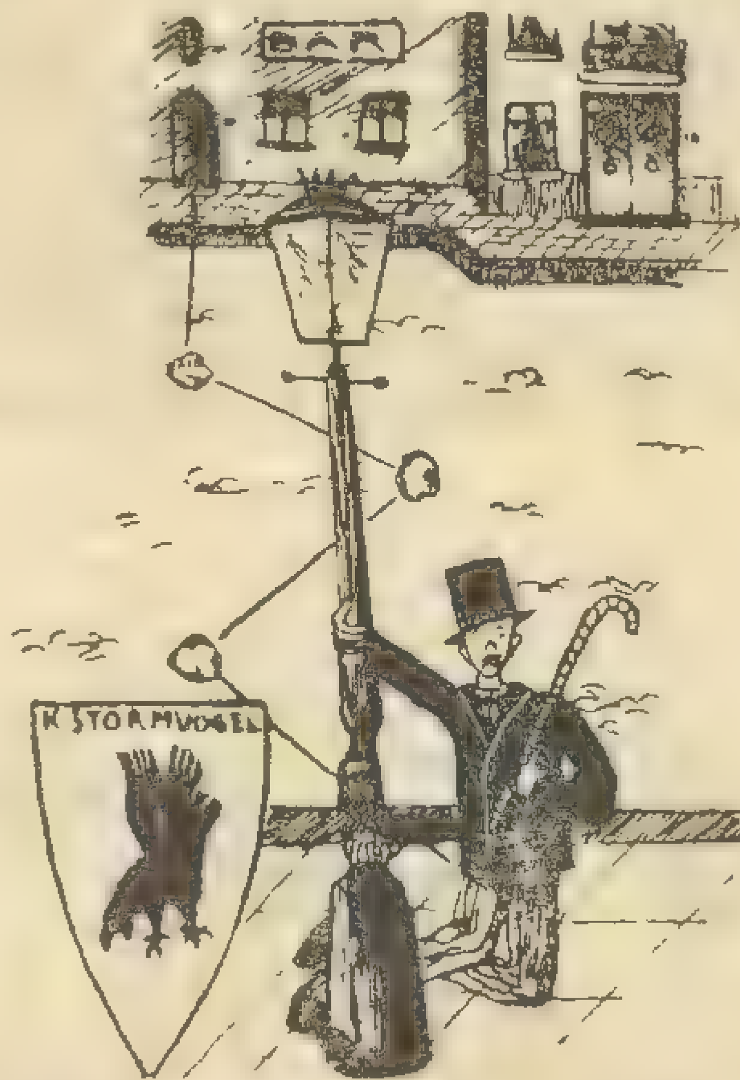
Als ge nu toch voor 't geluk niet geboren zijt hé, knollenplanters !

ADEMS van de **F. T. C.**

Verreweg het beste opstel van deze keer is van de hand van korporaal-leerling-vlieger **PALLIETERKEN** uit **Cottem.** Zijn knolletje getuigt van scherp waarnemen, keurig verwerken en zuiver taalgevoel. Met veel plezier gaat het onze knollentuingrond in.

HOORT GE DE WIND...

Van achter de golvende heuvels kruipen koude grijze ballonnekenswolken de holle hemelruimte in. De zieke zonneplaat wordt weggeveegd en er loopt een brede donkere schaduw over de wereld. De rilde populieren van daarstraks steken nu stram en moe hun donkerzwarte pluim omhoog. Het land is duister geworden en de huizekens, alom verspreid, lijken wel angstig de grond in te kruipen... En van over de heuvelen komt plots de wind aangebuiteld.

KAPITEIN STORMVOGEL uit Mechelen tekenknolt « Hou je roer recht ! ».

't Is een jong onbezonnen windeke in 't begin, zo een dat de komende lente reeds in zich voelt en aan 't huppelen en stoeien gaat. Het rimpelt 't bleke gelaat van het peinzend beekje, het trekt de populieren aan hun kop, het laat zich langs de grijze veldwegeltjes naar beneden rollen en kust het eerste tere sneeuwklokje tussen de ruwe knotwilgen aan de rand van 't wegské.

Maar 't jonge lentewindeke wordt langzaamaan een ruwe bengel van een wind ! Hij gaat met zijn log lichaam tegen de gevels der huizekens schuren, duwt tegen de schoorsteen en schudt aan de kille pannen. De populieren doet hij nu klagelijk kreunen. Hij rammelt hun takken tegen elkaar en rukt met hels genoegen de jonge tere twijgjes af.

Hij zoekt de laatste verdroogde blaren op, die stillekens heel de lange koude winter tussen het kantwerk van een haag verstopt bleven en er een ongestoorde winterslaap hielden. Hij rukt ze mee en gaat ze uitstrooien over de velden. Krampachtig verwrongen door het lange leven in de warme haag, tollen ze door de koude lucht en gaan ze ergens op 't kille water of tegen de ruwe schors van een oude boom stilletjes vergaan...

Het lange flokgras langs de oever van 't beekje duwt hij kopje onder in 't kille water. In puntige klissen samengeplakt richt het gras zich weer op ; daar vallen helder glinsterend perels in de beek en op 't water bloeien zilveren rondekens open die echter seffens worden meegesleurd en uitgeveegd door de wildgeworden golfjes.

In het dorpke klapt een oude poort open en dicht : tonk, tonk, tonk !... Het flauwe lampken voor het beeld van de H. Familie aan de muur van 't klooster danst wild op en neer achter de bestofte glazen van 't oud lantareken. De verroeste arm van de oude bel hangt stilletjes te trillen tegen de groene kloosterpoort.

Dan is er plots een geheimzinnige stilte alsof de wind even gaat uitblazen en alles onbeweeglijk de adem inhoudt in spannende verwachting. Maar plots is hij weer terug, even wild als voorheen.

Boven de daken zingt hij in de bibberende telefoondraden. Hij laat zich neerploffen op de oude pannedaken van de arme mensenhuizekens, hij gooit een pan aan stukken op de nat glimmende stenen van de straat en om zijn plezier te tonen gaat hij plots laag boven de grond een wildedans houden. Hij blaast de waterplassen in rimpels, tolt rond enkele bomen en gaat aan 't laatste verdroogde gras rukken.

In 't dorpke knippen een voor een de glimlachende ogen van de lantaarnpalen aan ; de wilde wind heeft een nieuw speeltuig gevonden !

En terwijl langzaam de donkere avond zijn zwarte mantel over de wereld spreidt, gaat hij nog even uitblazen om dan met vernieuwd geweld in de geheimzinnige nacht zijn zotte buien te kunnen uitrazen.

PALLIETERKEN uit Gottem.

Ofschoon « eigen werk » is het opstelknolletje van **SATANTA 28.555** uit **Evergem** veel minder persoonlijk van taal. Het is erg conventioneel, maar om de gezonde strekking krijgt het toch een plaatsje.

GEVANGEN VOGELS

't Is een mooie lentedag vol zon en licht. Bomen en struiken staan weer

Hebt ge « Robbedoes » al gelezen ? Geestig tekenknolletje van PIET WIJSNEUS 30.203 uit Assebroek.

getooid met jong, fris lover en met veelkleurig bloeisel. Een zacht windje voert de bloemengeur over veld en weg.

Voor een open kamervenster hangt een sierlijk vogelkooitje. De koperen tralies schitteren in 't zonnelicht. Een groen-geel sijsje zit er stil en schuw op zijn stokje. Bij het minste gezucht schrikt het op en vliegt angstig tegen de tralies aan. Dan duikt het weer ineen tegen zijn volgepropt zaadbakje en zit er stil te treuren. Het arme sijsje is wel beklagenswaard. Het ontbeert het kostbaarste wat een levend schepsel bezitten kan : de lieve vrijheid! Wat baat hem de glans van zijn kooi, de overvloed van zijn bakje, de helderheid van zijn drinkfontein. Het verlangt enkel vrij te kunnen leven en vliegen in Gods vrije natuur.

Zo vergaat het ook de mens, die van zijn vrijheid werd beroofd. Vraag het aan een krijgsgevangene. Koude, honger, ruwheid, 't is alles zwaar en lastig om te dragen. Als ge eens een gevangenis kunt bezoeken, zult ge er enkel treurende, moedeloze mensen ontmoeten, die maar één verlangen, één begeerte koesteren : vrij te zijn, vrij te leven, vrij te bewegen! Vogels, mensen, alle levende schepsels zijn geschapen om vrij en blij te genieten van Gods schone en rijke natuur.

SATANTA 28.555 uit **Evergem.**

BLACK CASTOR uit **Gent** schreef een heel aardig knolletje, echter wat te langdradig en daardoor vanzelf te lang! Hij illustreerde het zelf met een tekenknol. Zoveel ijver dient beloond en daarom mag die tekenknol in onze knollentuin prijken. Hetzelfde geldt voor het « eigen werk »-knolletje van **ZWARTE DUIVEL 29.018** uit **Baarn**. Het is te lang, Piet, maar graag een eervolle vermelding! P. K. is zeer gevoelig voor je verre vriendengroet! Ook **JAN KORDAAT 26.932** uit **Kortrijk** heeft weer eens pech. We zijn bijna in de hondsdagen en hij komt aandragen met een ijsvermaak-knol! Maar een eervolle vermelding verdient hij dubbel en dik. Volgende keer beter, Boudewijn!

Ons dichterknollenperk levert ditmaal enkele interessante bijdragen. Allereerst bekwaamt **ZEPHIER 26.834** uit **Meerhout** zich verder in zijn Afrikaans, waarvan deze proeve me al bizonder goed geslaagd lijkt. **ALBERIC** uit **Heist op den Berg** oefende zich in een geraffineerd rijmschema, wat nooit te versmaden is.

NATURELLE-SANG

Laat mij jou hand nog eve druk
Voor 't leve ons weer skij;
Dan blij er van jou groot geluk
Nog altijd wat bij mij.

Jou is wel blank, maar toch jou is
Zo goed vir mij gewees,
Ek het daarom, al dage lang
Die afskijd so gevrees.

Om hierdie vriendskap je ek jou
Die naturelle-hand...
— Waarom tog is jou swarte broer
Een slaaf in hierdie land?

ZEPHIER 26.834 uit **Meerhout**
Lid F.T.C.

BEDE

In late zonneglans,
met rô gordijnen,
en grote schoûwen op
de muur, verschijnen
geliefde trekken thans...

De lucht is vlammend rood.
Vergeten woorden
beklemmen harteklop
en ziel. Accoorden
van tranen en van dood.

M'n moeder lief, het is
een stille bede :
« Verkoel m'n hete kop,
en laat het heden
bevrijd van droefenis... »

ALBERIC uit **Heist op den Berg.**

Ook **MRS. MINIVER** uit **Berchem** wierp zich met een lang gedicht op de poëzie, maar slaagde vooral in haar rijmtreffers, als puntdichten bedoeld. Luister maar!

Hij heeft een uiltje gevangen,
maar... kan het niet in een kooitje
[hangen!
Hij zag zijn ogen uit zijn hoofd...
Nu is die arme man
van het gezicht beroofd!
Men zegt : « Hij is door het oog van
[een naald gekropen »...
Ik zeg : « Wie dat zegt, is op een regen-
[boog aan het lopen! »

Snuffel volgt met belangstelling de uitbotting van dit nieuw poëtisch talent. Ook **PIET WIJSNEUS** uit **Assebroek** zond een zwerm versies ter planting. Het is echter nog kreupel gerijmel. Eén proeve ter aanmoediging :

ETEN

Moeder lief,
Ik lust een stuk rosbief.
Een eindje carbonade,
En een blaadje salade.

Die lepel mayonaise
Een ei à la française (1)
Een teljoor tomatensoep
En als dessert een krentenkoek!

PIET WIJSNEUS uit **Assebroek.**

Een eervolle vermelding voor het dichtwerk van **ADEMS VAN DE F.T.C.,** die zijn kracht moet zoeken in korte, pittige, goedlopende rijmregels.

NACHTRUITER 29.560 uit **Brugge** knolde een trapraadsel van eigen vinding. Het zou echter te veel plaats in onze knollentuin innemen. Daarom hebben we P.K. er met zijn vernuft op aan het werk gezet. Weet « Nachtruiter » niet, dat er ook schrijfmachines zijn, die een ander klavier hebben dan AZERTY?... Waar je bij een trapraadsel al niet op letten moet!

Nu de tekenknollen! Tekenden in kleuren, in potlood of met verkeerde inkt : **GENE AUTRY 30.067** uit **Oost-Eekloo, BOB STEELE** uit **Wintam** en **WITTE DUIVEL 30.139** uit **Wervik.** Een eervolle vermelding verdienen : **ZORRO 30.180** uit **St. Niklaas, ADEMS** van **de F. T. C., PEDRO DE BLANKE 28.566** uit **Hooglede, JAN KORDAAT** uit **Weert** (Herman moet nog veel bijleren!) en **RIO KID 13.445** uit **Merksem voor zijn Pà K.-knol.**

Voor deze week genoeg, rakkers! Daar is Sjarel met zijn lange... pijp en blaast ons het knollentuintje uit! Maar volgende week zijn we er weer allemaal en wie weet, hoeveel nieuwe gezichten! Kluiten groeten

SNUFFEL.

(1) Volgens Frans recept

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes Ommeganckstraat 21 Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2.50 fr. te betalen.) De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56 Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers die zich « Robbedoes » niet geregeld bij n krantenverkoper kunnen aanschaffen vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT
van 4 Mei tot einde Juni :

VOOR NEDERLAND : Fl. 2.25.
VOOR BELGIE : Fr. 36.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56 Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621 59 van « Robbedoes » Ommeganckstraat 21 Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje? Doe dan een beroep op onze correspondentiedienst.

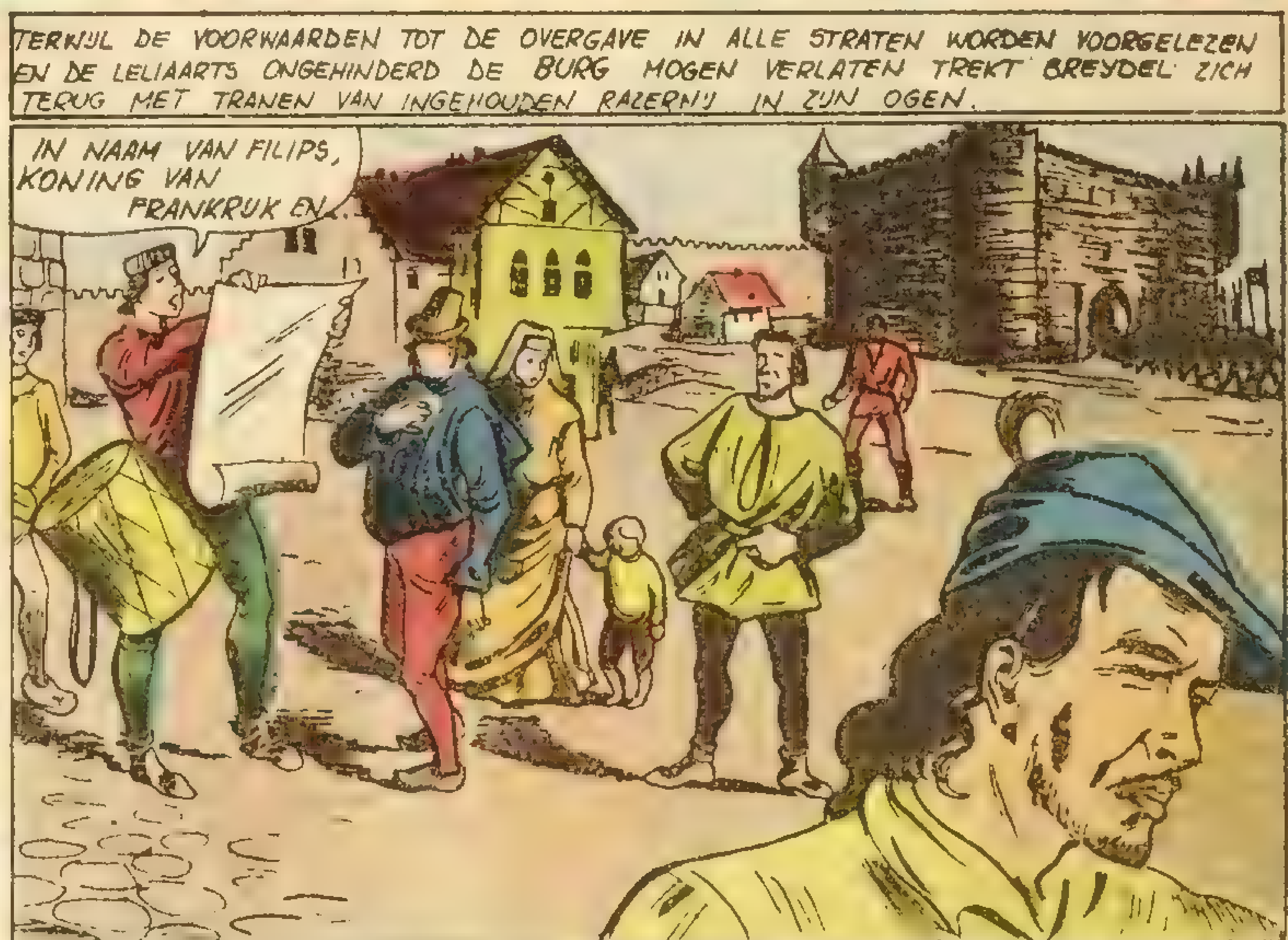
Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

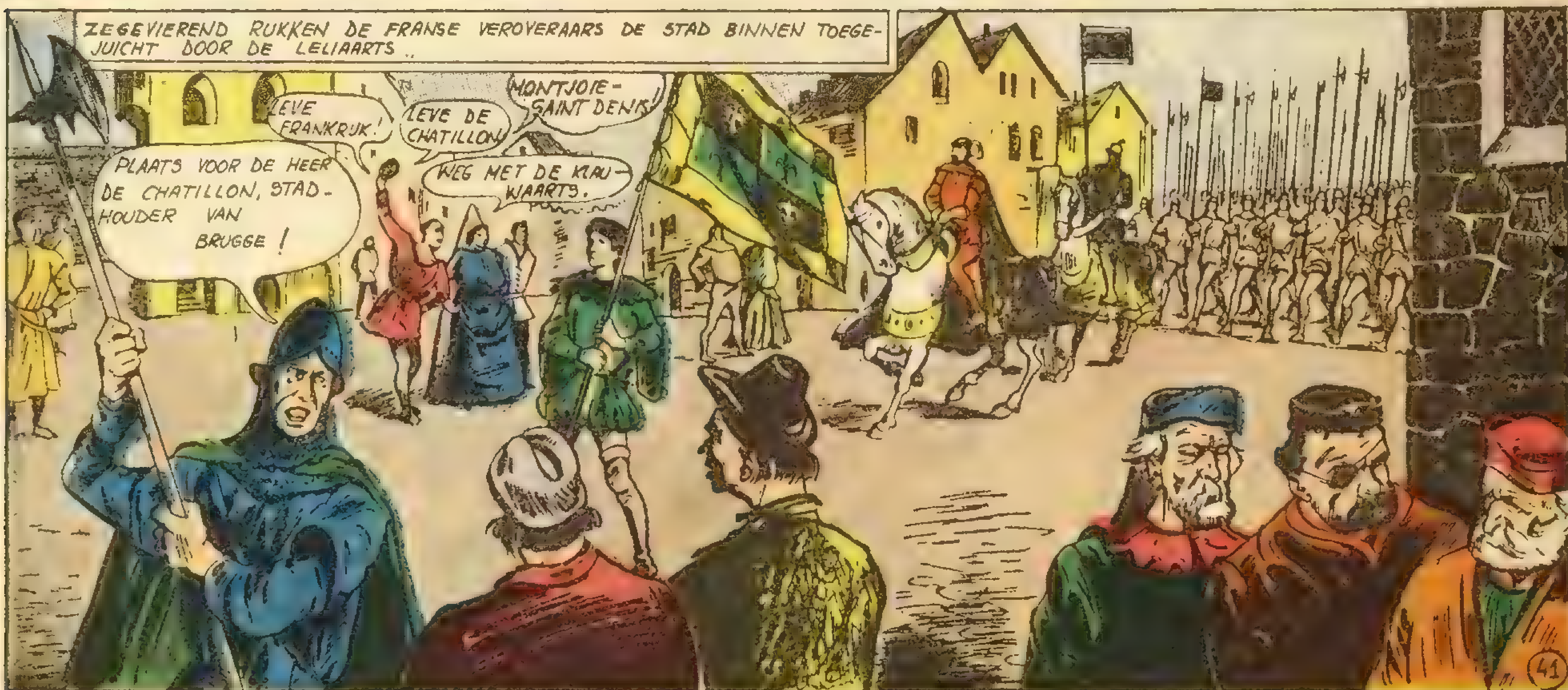

De
Leeuw
van
Vlaanderen
naar het beroemde werk
van H. CONSCIENCE
Platen van WIK,
scenario van P. DURBIN

IK HEB HET VOORSPELD. GE BEHAALT DE ZEGE MAAR GE ZULT ZE DUUR BETALEN, MISSCHIEN TE DUUR!
HIJ HEEFT GELIJK LAAT ER ONS EEN EIND AAN MAKEN!

GOED, IK STAAK DE BELEGERING. MAAR IK NEEM NIET ALLE VOORWAARDEN AAN DIE GIJ STELT. LAAT ONS SAMEN DE OVERGAVE-AKTE OPMAKEN.

ER ZAL GEEN BELASTING WORDEN GEHEVEN EN DE OPROERLINGEN ZULLEN MET RUST GELATEN WORDEN, MAAR DE WETHOUDERS BLIJVEN OP HUN POST. AKKOORD ?
AKKOORD...

TERWIJL DE VOORWAARDEN TOT DE OVERGAVE IN ALLE STRATEN WORDEN VOORGELEZEN EN DE LELIAARTS ONGEHINDERD DE BURG MOGEN VERLATEN TREKT BREYDEL ZICH TERUG MET TRANEN VAN INGEHOUDEN RAZERNIJ IN ZIJN OGEN.
IN NAAM VAN FILIPS, KONING VAN FRANKRIJK EN...

ZEGEVIEREND RUKKEN DE FRANSE VEROVERAARS DE STAD BINNEN TOEGEJUICHT DOOR DE LELIAARTS..
LEVE FRANKRIJK!
LEVE DE CHATILLON!
MONTJOIE-SAINT DENIS!
PLAATS VOOR DE HEER DE CHATILLON, STADHOUDER VAN BRUGGE!
WEG MET DE KLAUWAARTS.
41

de BLAUWE SPERWER

door Sirius

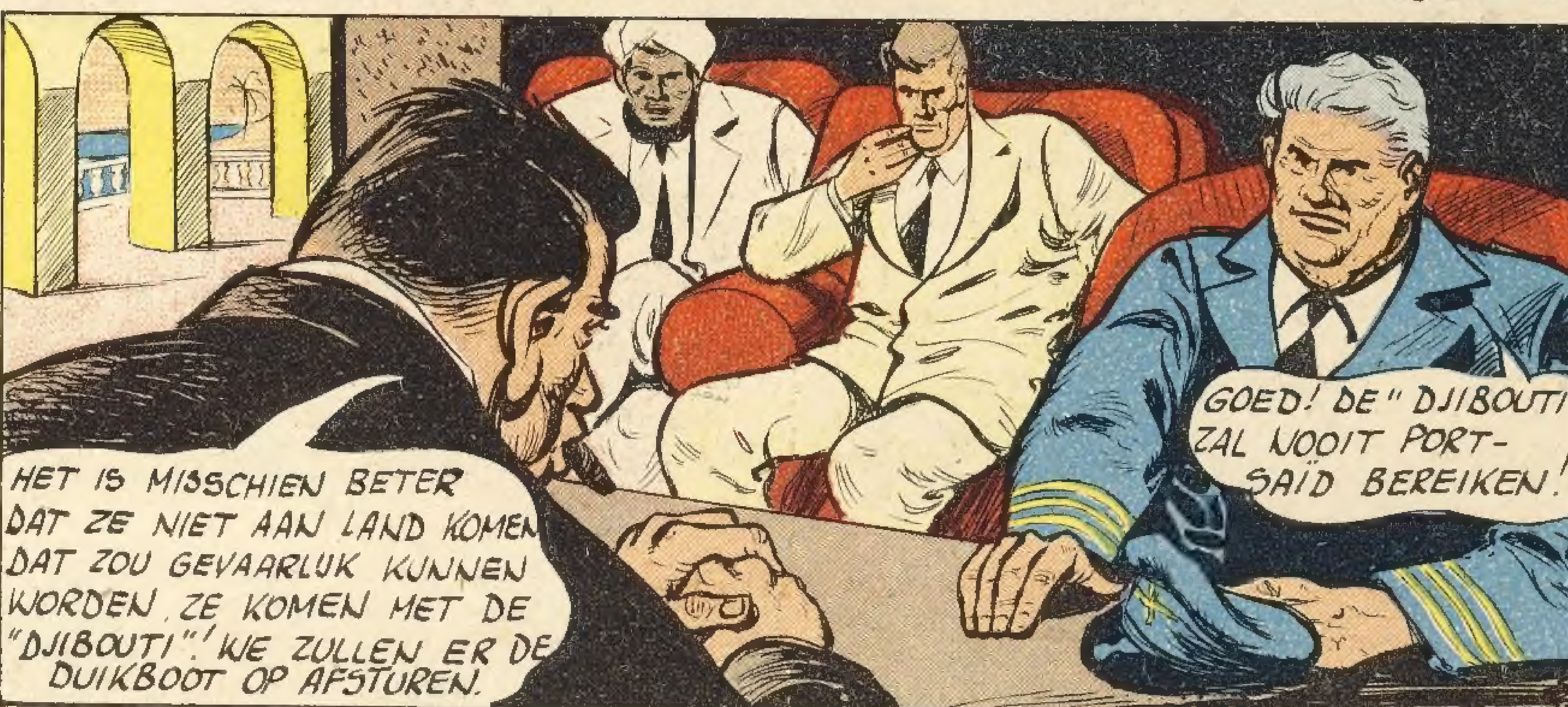
PETER HAWKINS DIE ACHTERVOLGD WERD DOOR ERIK EN LARSEN IS ONTSNAPT AAN BOORD VAN EEN ONDERZEEËR. ONZE VRIENDEN KOMEN TERUG AAN WAL MET HET JONGE MEISJE DAT HEN VERGEZELD HEEFT.

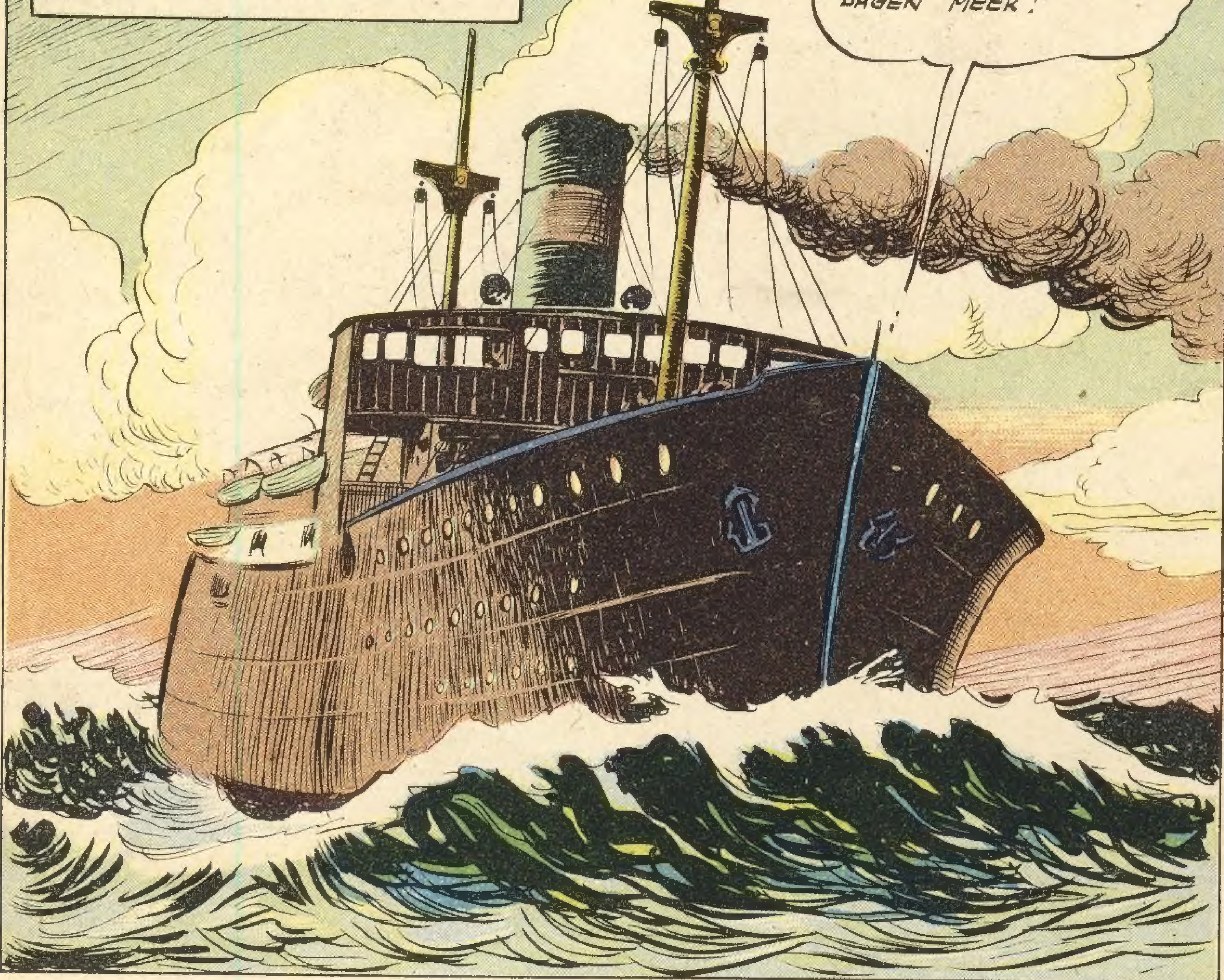
het einde van de "DJIBOUTI"

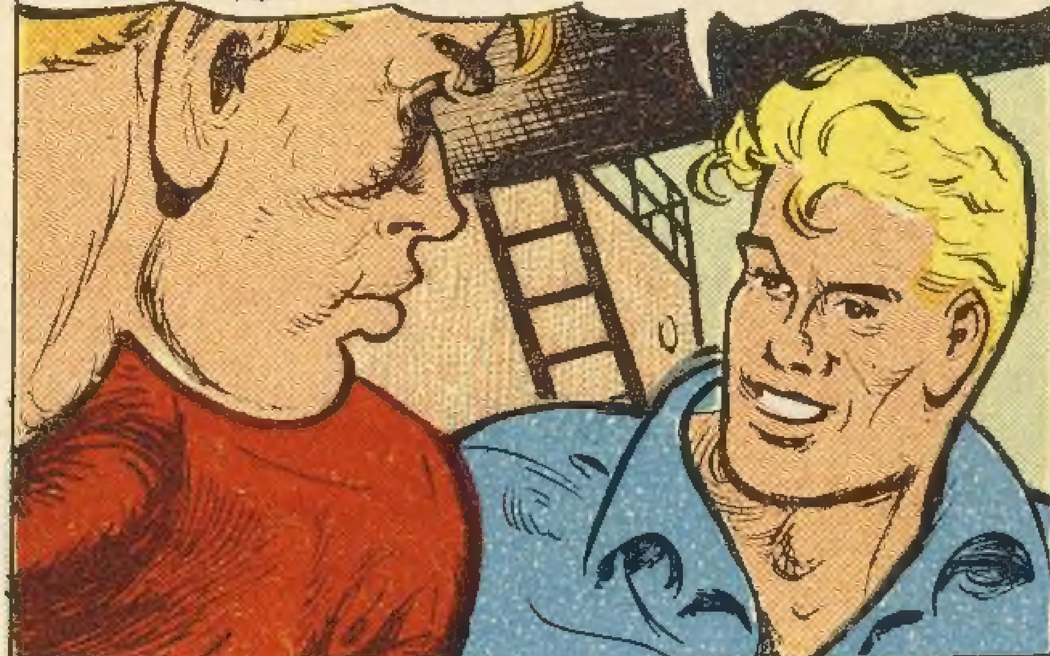

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
KORDAAT EN JEFKE KEREN NAAR DE "VAT-FENH-LING" TERUG, EN HEBBEN ZOVEEL WAPENS MEEGENOMEN ALS ZE KUNNEN. JEFKE HEEFT ECHTER IETS VERGETEN. EEN AUTO STOPT VOOR DE HUT.

JE HEBT GOED WERK GELEVERD, JEFKE! NU HEBBEN ZE GEEN WAPENS MEER!..

IN DE HUT...
WE MOETEN TOCH PROBEREN HIER UIT TE RAKEN EN NOG WEL ZO VLUG MOGELIJK!
WAAR WACHT JE DAN NOG OP? WE MOETEN PROBEREN DE DEUR IN TE SLAAN... DAN EERST KUNNEN WE HANDELEN!

WAT IS DAT?! ZE WILLEN ONTSNAPPEN? ZE ZULLEN HET MOEILIJK HEBBEN.
BOM
BOM

?

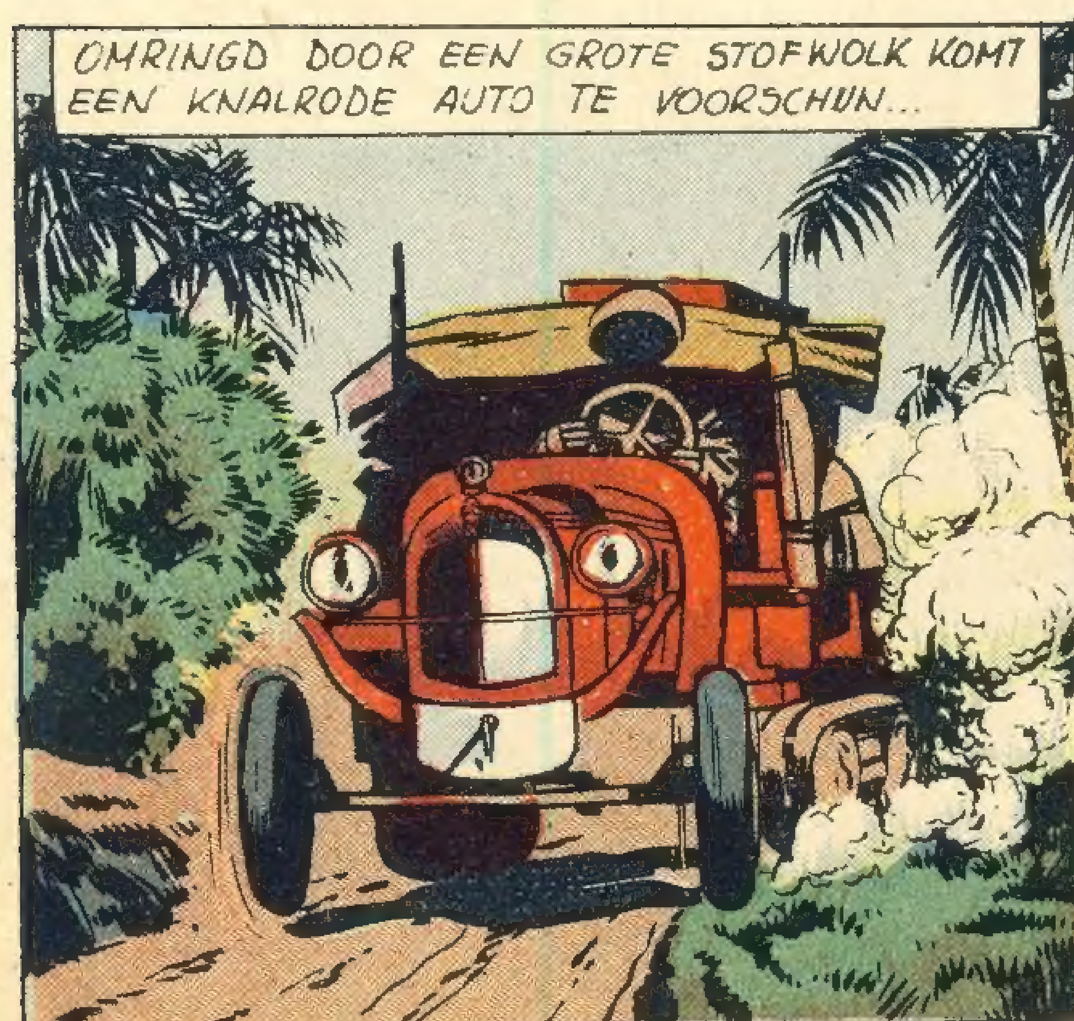
DROMMELS! DIE DINGETJES ZIJN NIET ERG STERK! MET ZO'N MATERIAAL SLAGEN WE ER NOOIT IN DIE VERWENSTE DEUR...
DAT VERANDERT DE ZAAK!

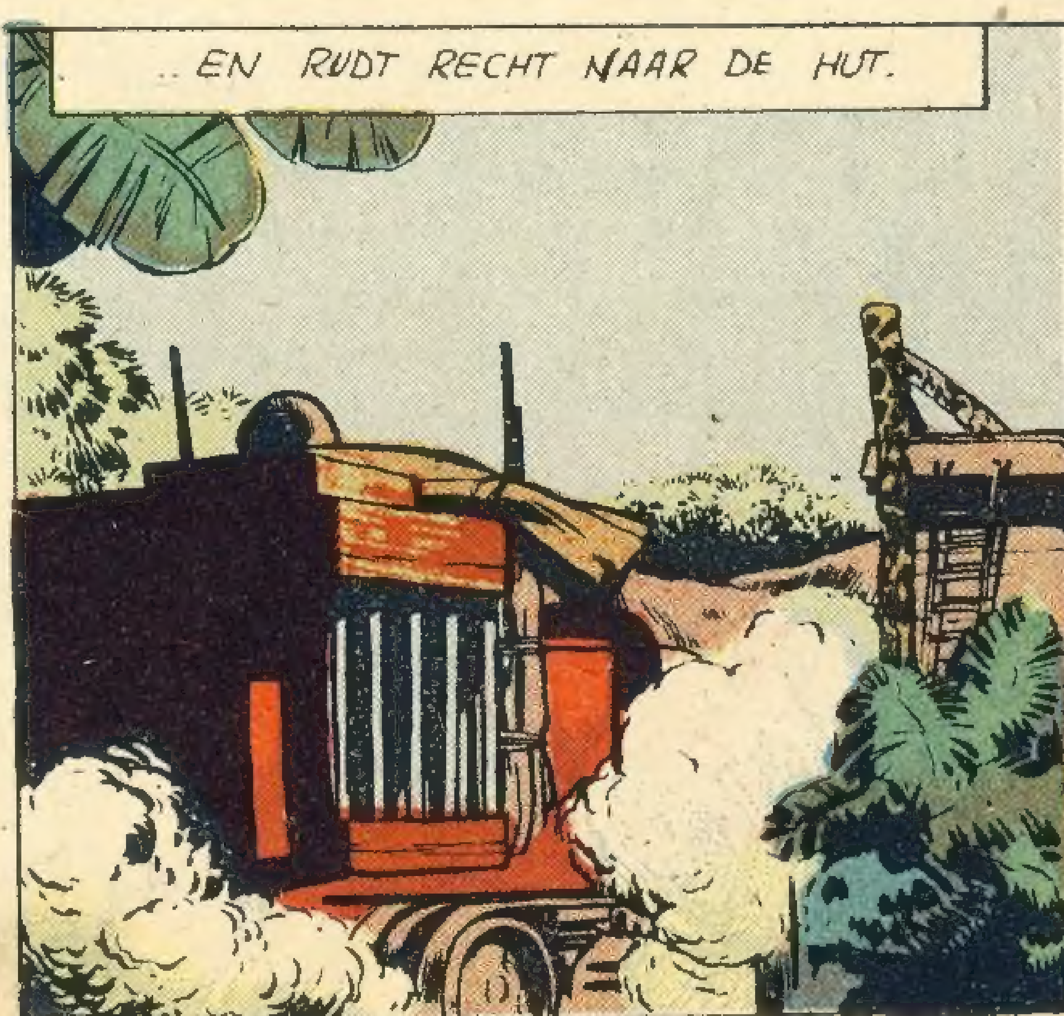
MAAR IK HEB EEN IDEE! ALS WE HET KRUIT EENS UIT DE HULZEN NAMEN?.. DAAR KUNNEN WE DE DEUR MEE LATEN SPRINGEN!
WAT! BEN JE GEK! MET AL DE MUNITIE DIE HIER OPGESTAPELD LIGT ZOUDEN WE RECHT NAAR DE MAAN VLIEGEN! NEE, DANK JE! ALS WE HET VENSTER EENS PROBEERDEN?

ZELFS AL MOESTEN AL DE GEWEREN ER AAN GELOVEN! SSST! LUISTER EVEN! KOMT DAAR GEEN AUTO AAN?..

OMRINGD DOOR EEN GROTE STOFWOLK KOMT EEN KNALRODE AUTO TE VOORSCHIJN...

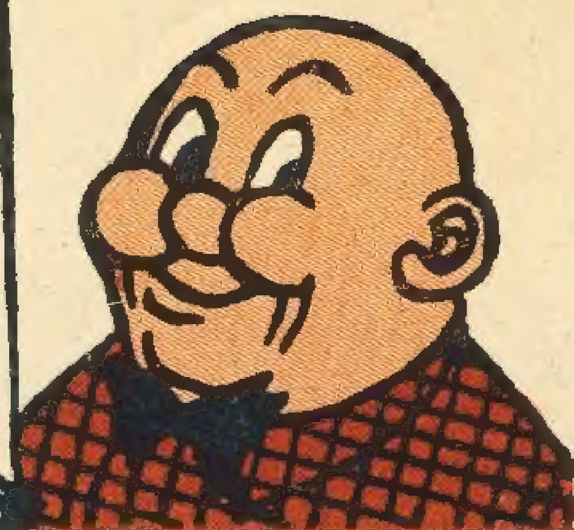
...EN RIJDT RECHT NAAR DE HUT.

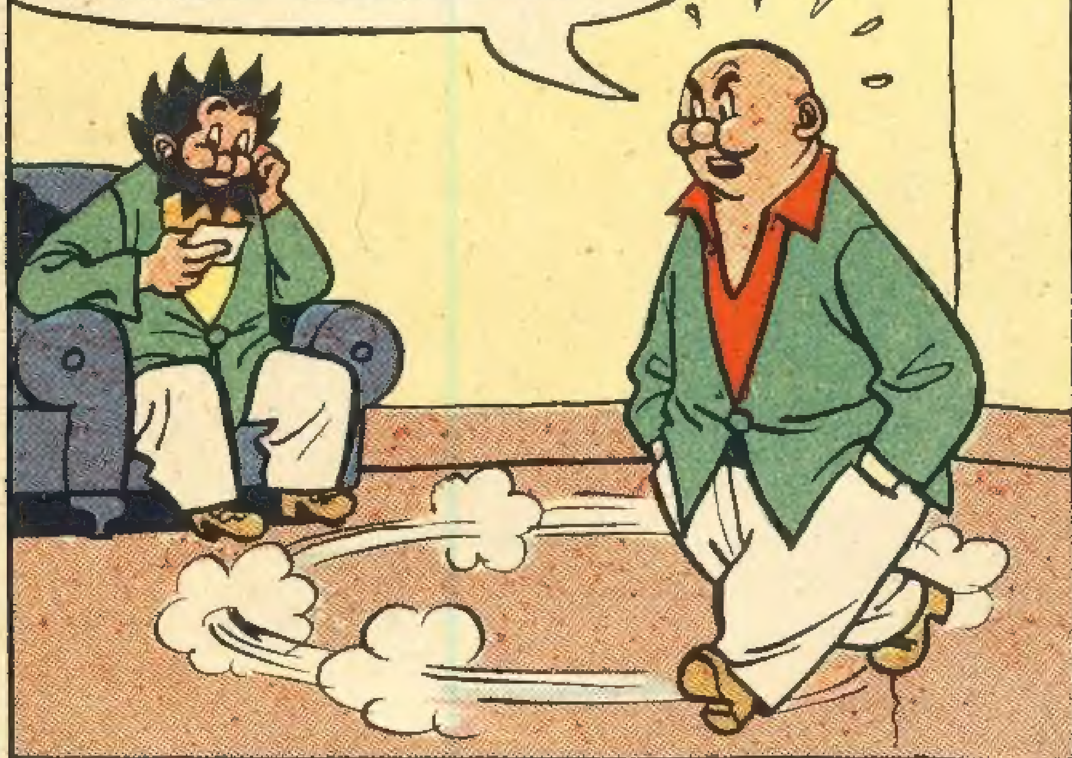

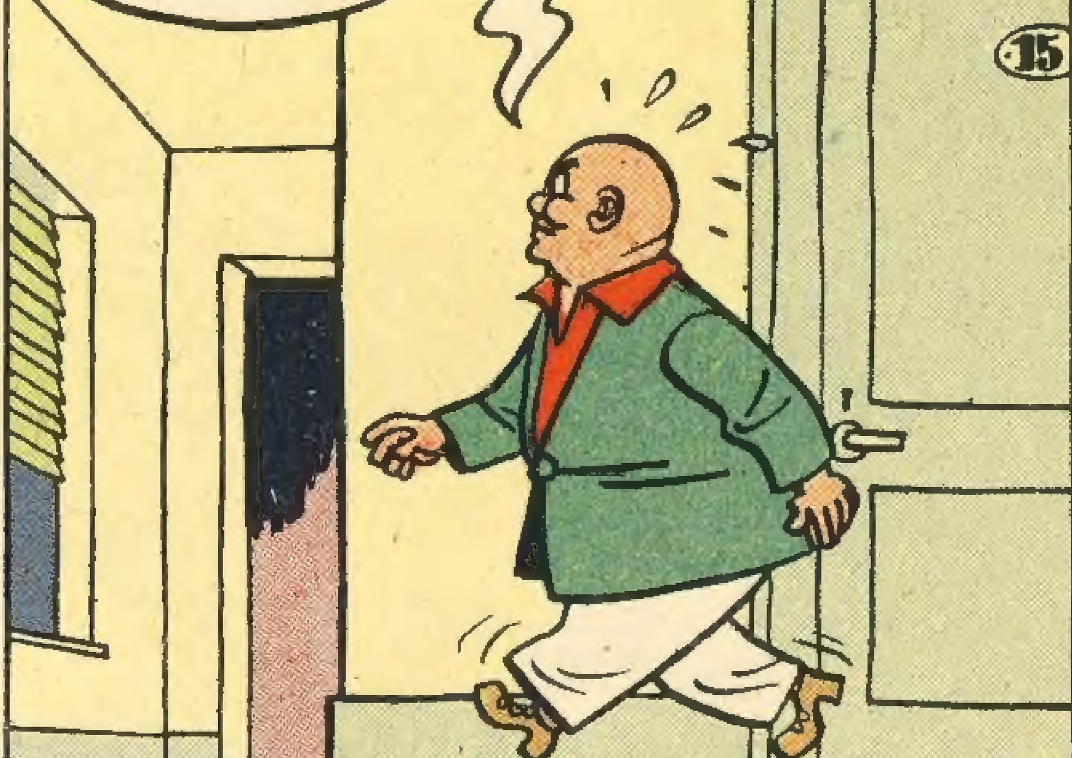
HET IS DE KAPITEIN, EN DE TIJGER IS ER OOK BIJ.. DAT BELOOFT ONWEER

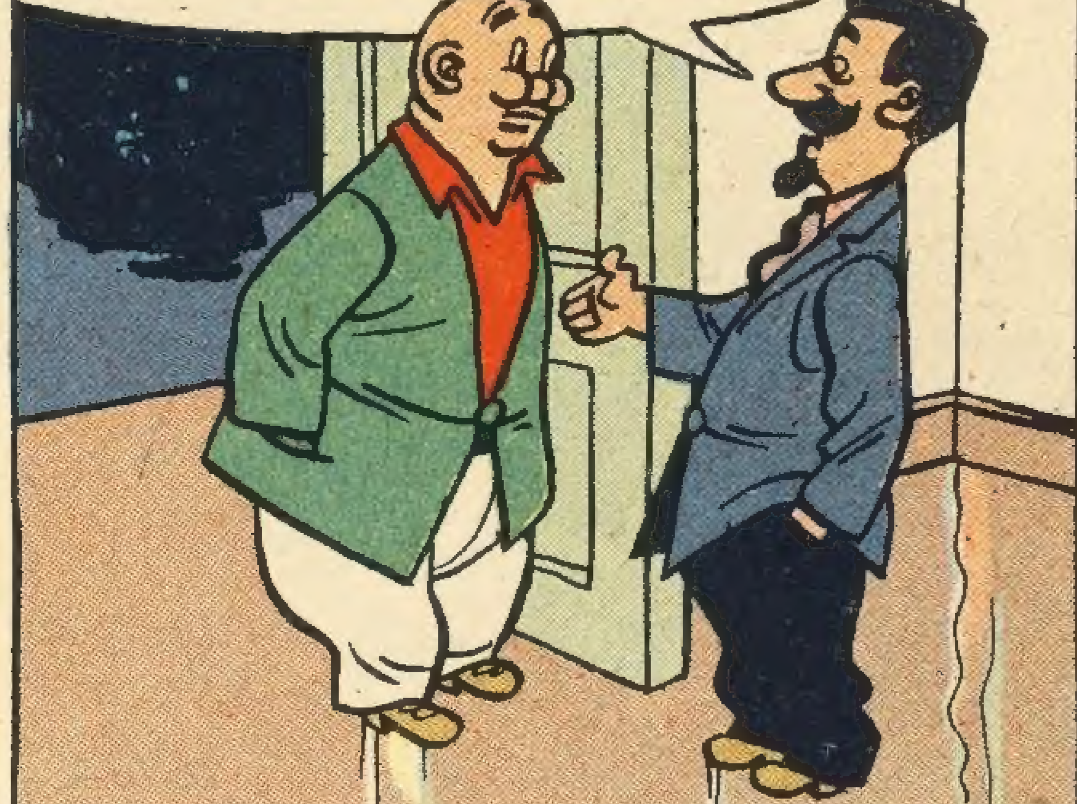

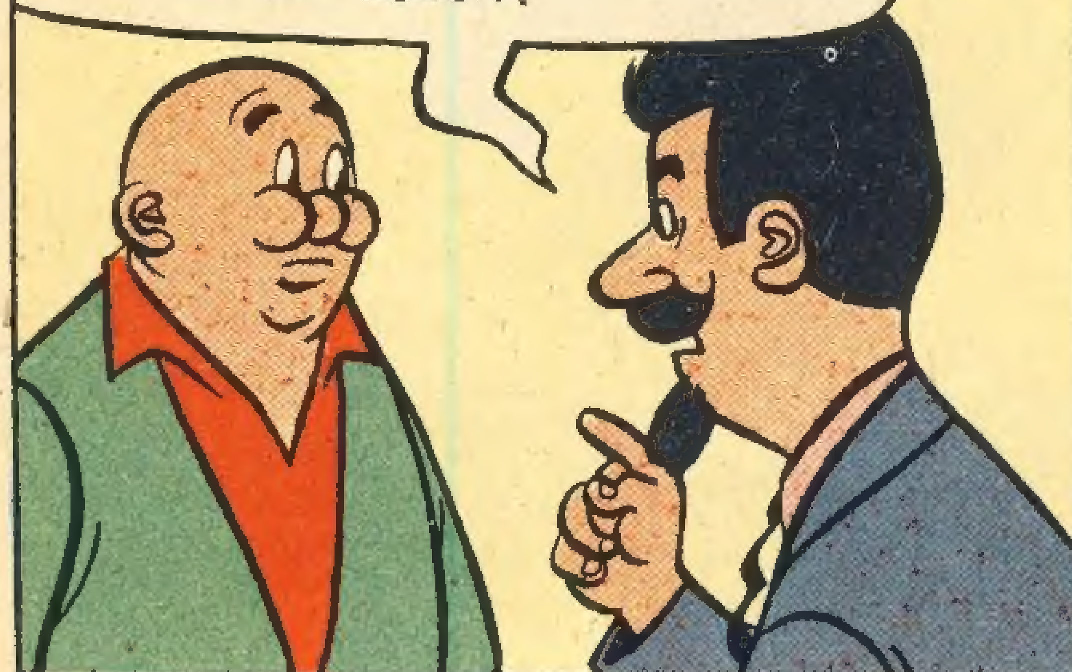
de BAARD en de KALE

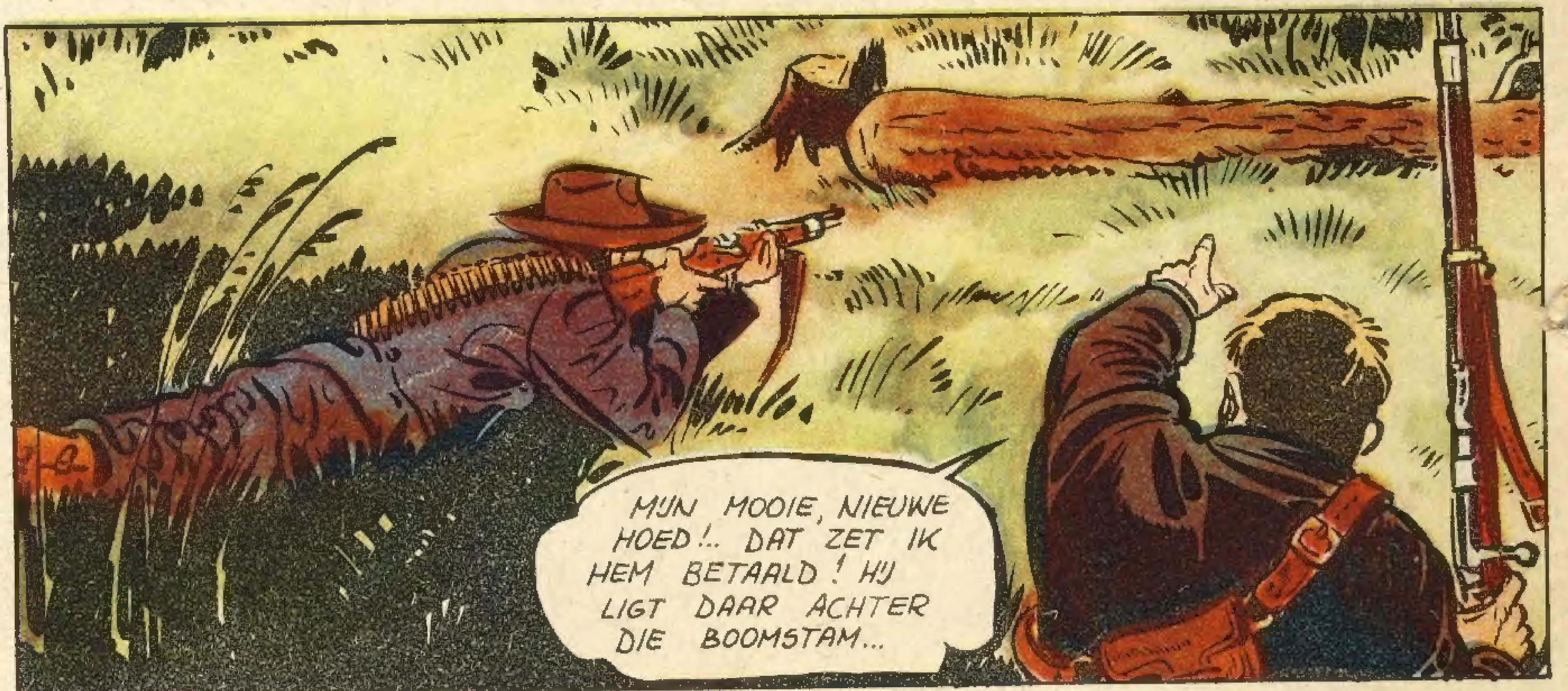
BADEN- POWELL

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.